

Mikael Uusi-Mäkelä & Jenni Viljanen (toim.)

**Digipedagogiikkaa kehittämässä ja jalkauttamassa -
katsaus digilehtoritoiminnan viiteen ensimmäiseen
toimintavuoteen**

**Copyright © tekijät ja
Laurea-ammattikorkeakoulu 2024
CC BY-SA 4.0
Kuvapankkien kuvat lisensoitu kuva-
pankkien ehtojen mukaan.**

Kannen kuva: Rawpixel.com on Shutterstock

Sivun 5 kuva: Rawpixel.com on Freepik

Sivun 8 kuva: Headway on Unsplash

Sivun 28 kuva: Jason Goodman on Unsplash

Sivun 36 kuva: Macrovector on Freepik

Sivun 39 kuva: Creativeart on Freepik

ISSN-L 2242-5241

ISSN 2242-5225 (verkko)

ISBN: 978-951-799-710-2 (verkko)

Mikael Uusi-Mäkelä & Jenni Viljanen (toim.)

**Digipedagogiikkaa kehittämässä ja
jalkauttamassa - katsaus digilehtoritoiminnan
viiteen ensimmäiseen toimintavuoteen**

SISÄLLYSLUETTELO

Esipuhe	6
Mikael Uusi-Mäkelä & Jenni Viljanen	
1 Sairaanhoidajakoulutuksen masterit laadukkaan oppimisen ja joustavan opetustyön mahdollistajana	10
Jennymaria Hasselberg, Hannamari Talasma & Pirjo Tiirikainen	
2 DigiDigiDigi - Terveystieteen digilehtorit digitaalisuuden jalkauttajina, digipedagogiikan kehittäjinä ja korkeakoulu-yhteisön digiosaamisen vahvistajina	15
Jennymaria Hasselberg, Hannamari Talasma & Pirjo Tiirikainen	
3 Master-toteutusohjelmat sosiaalialan koulutuksen pedagogisen laadun ja yhdenmukaisuuden tukena	20
Pirjo Pohjasniemi & Pirjo Tiirikainen	
4 Digilehtorina Laureassa - yhdessä digitaalisuutta rakentamassa	26
Virve Pekkarinen, Katariina Husman & Suvi Valsta	
5 Digilehtorina kielten opetuksen ja oppimisen murroksessa	32
Camilla Kåla	
Sanasto	38

Esipuhe

Mikael Uusi-Mäkelä & Jenni Viljanen

Digilehtoritoiminta käynnistyi Laurea-ammattikorkeakoulussa vuoden 2020 alusta. Taustalla oli korkeakoulun uusi strategia, jonka yhtenä kriittisenä muutostavoitteena oli "korkeatasoisten avointen digitaalisten opintojen lisääminen ja saatavuuden laajentaminen". Visiona oli lisäksi, että "Laurean kehittämät joustavat, digitaalisuutta hyödyntävät oppimis- ja kehittämissympäristöt mahdollistavat monimuotoisen oppimisen ja yhdessä kehittämisen" (Laurea 2024). Jotta tavoitteet eivät jäisi vain korulauseiksi, päätettiin kerätä Laurean sisältä digipedagogiikasta innostuneita lehtoreita edistämään strategisia tavoitteita korkeakouluopetuksen arjessa. Toimintaan haettiin esimerkkejä eAMK-hankeesta (2017–2020) (Koskinen, Nakamura, Yli-Knuutila & Tyrväinen 2020).

Laurean erityispiirteenä on maantieteellisesti jaettu organisaatio, jossa jokainen viidestä alueellisesta yksiköstä toteuttaa korkeakoulun kolmea perustehtävää: opetusta, TKI-toimintaa sekä aluekehitystä. Käytännössä samaa koulutusta voidaan tarjota rinnakkain eri alueilla, mikä saattaa johtaa tilanteeseen, jossa samankin koulutuksen sisällä vallitsee erilaisia aluekohtaisia käytänteitä ja toimintatapoja.

Digilehtoritoiminnalla haluttiin luoda opiskelijoille yhtenäisiä kokemuksia tunnistamalla, jakamalla ja kehittämällä parhaita digitaalisen koulutuksen käytänteitä. Arjessa tämä on näkynyt yhteisten oppimateriaalien kehittämisenä, digipedagogisina koulutuksina ja opiskelijoiden käyttämien palveluiden kehittämisenä. Digilehtoreiden tehtävä tunnistettiin vaativaksi ja strategiseksi, joten siihen haluttiin varata tarpeeksi työaika. Alussa tavoitteena oli, että digilehtorit käyttävät puolet työajastaan digikehittämiseen. Tarkoituksena oli mahdollistaa ammatillisen identiteetin kehittyminen osana omaa opetustiimiä ja digitaalisen koulutuksen kehittämisen tiimiä. Kunnianhimoisia tavoitteita ei siis ollut tarkoitus saavuttaa yksin, vaan digilehtorit toimivat läheisessä yhteistyössä korkeakoulun digipedagogisen kehittämistiimin dCELLin kanssa. Vähintään yhtä läheisinä kumppaneina toimivat oman koulutusalan tiimit, joiden kanssa suurin osa käytännön työstä tehdään.

Digilehtoreita haettiin tehtävään avoimen Laurean sisäisen haun kautta. Pyrkimyksenä oli saada edustajia mahdollisimman kattavasti Laurean eri alueyksiköistä ja eri koulutusaloilta. Haussa painotettiin digipedagogisen osaamisen lisäksi hyviä vuorovaikutustaitoja, sillä tehtävässä tärkeintä oli jalkauttaa yhteisiä ratkaisuja kollegoiden käyttöön. Lisäksi toivottiin sitoutumista Laurean kahteen tärkeään arvoon, avoimuuteen ja vaikuttavuuteen, sillä digitaalisessa koulutuksessa avoin jakaminen on keskeinen vaikuttavuuden väline.

Tämän julkaisun kirjoitushetkellä digilehtorit ovat toimineet Laureassa lähes viisi vuotta. Vaikka osa digilehtoreista on vuosien varrella vaihtunut ja tehtävänkuvat ovat muuttuneet ja painottuneet eri koulutusalojen tarpeiden mukaan, ovat roolin perusteet säilyneet. Opettajayhteisön jäsenenä digilehtoreilla on ollut ainutlaatuinen näkökulma arjen käytänteiden kehittämiseen. Roolinsa kautta he ovat voineet hyödyntää oppimaansa organisaation tasolla. Kaiken kaikkiaan digilehtoreilla on ollut keskeinen rooli Laurean strategisten tavoitteiden saavuttamisessa ja digipedagogiikan arkipäiväistämässä.

Tässä julkaisussa eri koulutusalojen digilehtorit ja digipedagogiset asiantuntijat kertovat kokemuksiaan viisivuotisesta digilehtoritoiminnasta. *Sairaanhoitajakoulutuksen masterit laadukkaan oppimisen ja joustavan opetustyön mahdollistajana* -artikkelissa Jennymaria Hasselberg, Hannamari Talasma ja Pirjo Tiirikainen tarkastelevat oppimisalusta Canvasissa hyödynnettävien master-toteutus pohjien käyttöä Laurean sairaanhoitajakoulutuksessa. He esittävät, miten eri kampuksilla ja eri kielillä toteutettavien sisällöltään samojen opintojaksojen yhtenäistämiseen tähtäävät master-työtilat mahdollistavat opetus suunnitelman jalkauttamisen tasalaatuisesti ja ajantasaisesti kaikille opiskelijoille. Säännöllisesti päivitettävät master-toteutus pohjat vähentävät opettajien työmäärää ja parantavat oppimateriaalien laatua. Kirjoittajien mukaan Laurean digilehtoreilla ja digipedagogisilla asiantuntijoilla on oleellinen rooli sairaanhoitajakoulutuksen noin 60 master-työtilan toteuttamisessa, päivittäisessä sekä laadunarvioinnissa.

Samojen kirjoittajien *DigiDigiDigi – Terveysalan digilehtorit digitaalisuuden jalkauttajina, digipedagogiikan kehittäjinä ja korkeakoulu yhteisön digiosaamisen vahvistajina* -artikkeli kuvaa terveysalan digilehtoreiden roolia ja työn sisältöä. Artikkelissa kerrotaan verkko-opintojen rakentamisesta, laadun arvioinnista sekä opintojen jatkuvasta kehittämisestä. Siinä painotetaan monialaisen digilehtoriverkoston tuen suurta merkitystä tässä työssä. Kirjoittajien mielestä digipedagoginen kehittämistyö edellyttää niin terveysalan kehityksen kuin alalle soveltuvien uusien digitaalisten sovellusten aallon harjalla pysymistä.

Pirjo Pohjasniemen ja Pirjo Tiirikaisen artikkelissa *Master-toteutus pohjat sosiaalialan koulutuksen pedagogisen laadun ja yhdenmukaisuuden tukena* käsitellään opettajien kokemuksia masterien laadinnasta. Digilehtorien ja asiantuntijoiden yhteistyönä rakentamien master-työtilojen tarkoituksena on varmistaa pedagogisesti laadukas ja yhtenäinen oppimiskokemus sekä vähentää opettajien päällekkäistä työtä. Kyselyn tulokset osoittavat, että digilehtorien ja asiantuntijoiden yhteinen työskentely on ollut pääosin onnistunutta. Kyselyn ja kokemustensa pohjalta kirjoittajat pohtivat artikkelissaan, että masterien parissa työskentely mahdollistaa opettajien väliset kollegiaaliset keskustelut, pedagogisen laadun kehittämisen sekä digipedagogisen osaamisen lisääntymisen. Kirjoittajien mielestä tulevaisuudessa olisi tärkeä kehittää yhteistyötä myös muiden tutkintoa kehittävien työryhmien kanssa.

Virve Pekkarisen, Katariina Husmanin ja Suvi Valstan artikkeli *Digilehtorina Laureassa – yhdessä digitaalisuutta rakentamassa* tarkastelee tapaustutkimuksen pohjalta laureaisten digilehtoreiden työn sosiaalista vuorovaikutusta ja yhteistyötä niin digilehtoreiden kesken kuin dCELLin asiantuntijoiden kanssa. Alkuvaiheessa digilehtoreiden toiminta keskittyi Canvas-oppimisalustan käyttöönottoon ja avoimen sisältökirjaston luomiseen, mutta on laajentunut sittemmin vastaamaan eri tutkintoalojen tarpeisiin. Kirjoittajien mukaan sosiaalinen vuorovaikutus ja yhteistyö ovat tärkeitä digilehtorityössä. Artikkelissa tunnustetaan digilehtorityön haasteita ja hyviä käytäntöjä sekä tehdään kehitysehdotuksia toiminnan parantamiseksi entisestään.

Camilla Kålan artikkeli *Digilehtorina kielten opetuksen ja oppimisen murroksessa* kertoo, miten kielten ja viestinnän digilehtorin työ Laureassa keskittyy digipedagogiikkaan ja teknisen tuen tarjoamiseen, mukaan lukien tekoälyn hyödyntäminen kielten opetuksessa. Kåla toteaa, että master-työtilojen kehittäminen on yhtenäistänyt kielten ja viestinnän oppimateriaaleja ja vahvistanut opettajien yhteistyötä. Hän nostaa artikkelissaan esiin myös digilehtorin työn verkostomaisuuden ja yhteistyön merkityksen: digipedagoginen osaaminen kasvaa usein tehokkaasti erilaisissa hankkeissa ja verkostoissa.

Tämän artikkelikokoelman katsaus digilehtoritoiminnan viiteen ensimmäiseen toimintavuoteen osoittaa, että toiminta on ollut tarpeellista, toivottua ja toimivaa. Yksi osoitus toiminnan strategisesta merkityksestä on se, että digilehtoreiden roolia on päätetty edelleen kehittää tulevana vuosina Laurean uuden strategian ja organisaatiomallin tueksi. Vuoden 2025 alusta digilehtoreiden roolia tullaan uudistamaan ja yhtenäistämään resursoinnin ja toiminnan osalta, jotta digilehtorit voivat entistä tehokkaammin tukea oman yksikön kollegoiden osaamisen kehittämistä, edistää Laurean pedagogista ohjelmaa, osallistua erilaisiin kehittämishankkeisiin sekä tukea kehittämiskokeiluja yli tulosyksikkörajojen. Viisi vuotta sitten käynnistetty digilehtoritoiminta pyörii siis hyvin ja kehittyy edelleen. Ehkä seuraavassa aiheesta kirjoitettavassa julkaisussa päästään tarkastelemaan digilehtoritoiminnan kehityskulkua vieläkin kattavammin. Toivomme, että tämä julkaisu toimii paitsi Laurean sisäisenä katsauksena digilehtoritoiminnan kehitysaskeleihin, myös inspiraationa muille oppilaitoksille kehittää vastaavaa yhteisöllistä, yksikkörajat ylittävää toimintaa tähtäimenään avoimet, korkealaatuiset digitaaliset opinnot.

Antoisia lukuhetkiä!

Lähteet

Koskinen M., Nakamura R., Yli-Knuuttila H. & Tyrväinen P. (toim.) 2020. Kohti oppimisen uutta ekosysteemiä. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu. <https://urn.fi/URN:ISBN:978-951-830-562-3>

Laurea 2024. Strategia. Viitattu 3.9.2024.

<https://www.laurea.fi/tietoa-meista/strategia-2030/#osaamisalueet>

1 Sairaanhoidajakoulutuksen masterit laadukkaan oppimisen ja joustavan opetustyön mahdollistajana

Jennymaria Hasselberg, Hannamari Talasma & Pirjo Tiirikainen

JOHDANTO

Tässä artikkelissa tarkastellaan mastereiden rakentamisen vaiheita sekä niiden tarjoamia hyötyjä sairaanhoidajakoulutuksen näkökulmasta. Masterit ovat mahdollistaneet sisällöllisen ja pedagogisen kehittämistyön jalkauttamisen viidelle eri kampukselle mahdollisimman tasalaatuisena ja opiskelijaystävällisesti toteutettuna. Sairaanhoidajatutkinto koostuu ydinosamisen (180 op) sekä täydentävän osaamisen (30 op) opinnoista. Jokaiselle ydinosamisen opintojaksolle on luotu oma masterinsa ja niitä kehitetään jatkuvasti. Opiskelijoiden näkökulmasta masterit varmistavat laadukkaan ja opetussuunnitelman mukaisen sisällön jalkautumisen kaikille kampuksille niin, että ne palvelevat kohderyhmää mahdollisimman laajasti ja monipuolisin opetusmenetelmin varustettuina. Opetushenkilöstön näkökulmasta mastereiden muodostama sisältökirjasto tarjoaa työn tueksi opetussuunnitelmaan pohjautuvan ajantasaisen ja Laurea-tasoisesti laaditun sisällön, joka keventää lehtoreiden työtaakkaa opetuksen suunnittelun, toteutuksen ja arvioinnin vaiheissa. Tavoitteena on myös edistää opetushenkilöstön osallisuuden kokemusta ja vahvistaa koettua työhyvinvointia.

SAIRAANHOITAJAKOULUTUS LAUREASSA

Laurea on Suomen suurin sairaanhoidajakouluttaja. Ammattikorkeakoulussa aloittaa opintonsa vuosittain yli 400 yhteishaussa valittua opiskelijaa. Lisäaloitus- ja erillishakujen aloituspaikat kasvattavat opiskelijoiden määrää opetus- ja kulttuuriministeriön määrittämällä tavalla. Laureassa opiskelee sairaanhoidajaksi myös

tilaukoulutuksen opiskelijoita EU-alueen ulkopuolelta. (Laurea 2024.) Sairaanhoidajakoulutusta tarjotaan viidellä eri kampuksella päivä- ja monimuotoisuuksina suomeksi ja englanniksi. Sairaanhoidajan ammattitoimiminen edellyttää monimuotoista osaamista ja jatkuvaa itsensä kehittämistä. Hoidotyön vaatimukset ovat laaja-alaisia ja ajassa muuttuvia. Koulutuksen tehtävänä on vastata tässä terveydenhuollon ammatissa tarvittavaan osaamiseen, pätevyyteen sekä valmiuksiin (Valvira 2022; Laki terveydenhuollon ammattihenkilöistä 559/1994). Arenen (2022) suositukset ammattikorkeakoulututkintojen yhteisistä kompetensseista on huomioitu sairaanhoidajakoulutuksen opetussuunnitelmassa. Laurean sairaanhoidajakoulutuksen opetussuunnitelma pohjautuu kansallisiin osaamisvaatimuksiin (Yleissairaanhoidajan (180 op) osaamisvaatimukset ja sisällöt 2020).

Sairaanhoidajakoulutuksessa alan osaamisvaatimuksiin vastataan yhdistämällä monipuolisesti teoriaopintoja ja ammattitaitoa edistäviä harjoittelujaksoja, ja pyritään näin luomaan hyvät lähtökohdat tuleville alan ammattilaisille. Opetussuunnitelma koostuu kuudesta ydinmoduulista sekä täydentävän moduulin osaamisesta. Jokaisessa moduulissa on omat teemansa, joihin liittyvää teoreettista osaamista sovelletaan moduuliin liittyvässä harjoittelussa. Laureassa ammattitaitoa edistävää harjoittelua on EU-direktiivien (ammattipätevyysdirektiivi 2005/36/EY muokattu direktiivillä 2013/55/EU) ohjaamana (Sairaanhoidajaliitto 2019) reilu kolmannes (90 op) koulutuksesta. Moduulit muodostavat kokonaisuuden ja sairaanhoidajan ammatissa tarvittava osaaminen syvenee asteittain eri teemojen ja kliinisten toimintaympäristöjen kautta. (Laurea OPS 2024.)

CANVAS JA MASTERIT SAIRAANHOITAJAKOULUTUKSESSA

Oppimisympäristö Canvas otettiin Laureassa käyttöön vuonna 2020. Canvas mahdollistaa opiskelijälähtöisten opintokokonaisuuksien rakentamisen sekä monipuolisten opetus- ja opiskelumenetelmien integraation. Canvas toimii ketterästi sekä selainversiona että mobiiliapplikaationa, josta löytyy omat versionsa opettajalle ja opiskelijalle. Sisältöjentuotantovaiheessa sekä niitä jatkojalostettaessa opettajia on kannustettu hyödyntämään oppimisen muotoilun menetelmiä ja pedagogista käsikirjoitusta, joihin liittyen on järjestetty kattavaa koulutusta opetushenkilöstölle. Oppimisen muotoilu ja pedagogisen käsikirjoituksen laatiminen auttavat opettajia oppimisprosessien suunnittelussa siten, että ne tukevat opiskelijan tavoitteiden saavuttamista ja mielekästä oppimista erilaisten tehtävien, vuorovaikutuksen ja arvioinnin avulla.

Digipedagogisen osaamisen kehittämistä koordinoi ja tukee dCell. dCELLissä toimii pedagoginen tiimi, MOOC-tiimi, mediatuotannon tiimi sekä tekninen tiimi. Tiimit auttavat ja opastavat lehtoreita pedagogisten sekä digitaalisten ratkaisujen tekemisessä tähdäten opiskelijan onnistuneeseen oppimiskokemukseen. Canvasin käyttöönottoa ennakoiden eri aloille haettiin Laurean sisäisellä haulla lehtoreita, jotka ovat kiinnostuneita digipedagogisesta kehittämisestä erityisesti omalla alallaan. Digilehtorit vahvistavat dCELLin pedagogista tiimiä yksilöllisesti vaihtelevien resurssien puitteissa ja toimivat yhteistyössä tiimiin kuuluvan pedagogisen asiantuntijan kanssa. Hoidotyön koulutuksissa digilehtoreita on kaksi.

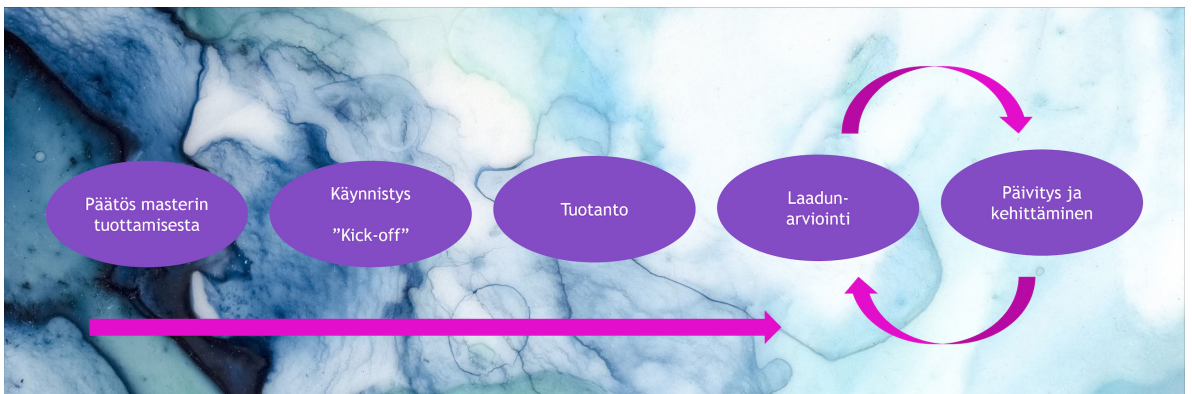
Laurea-tasoiset työryhmät rakentavat masterit opetussuunnitelman tavoitteiden pohjalta. Sairaanhoidajakoulutuksessa kyseisiä työryhmiä kutsutaan SIPE-ryhmiksi (sisällöllinen ja pedagoginen kehittäminen). SIPE-ryhmiin nimetyt lehtorit ovat aktiivisesti mukana mastereiden rakentamisessa ja päivittämisessä. Digilehtorit fasilitoivat tätä työtä sekä tukevat kollegoita pedagogisesti opiskelijälähtöisten, laadukkaiden ja saavutettavien sisältöjen tuottamisessa. Masterit tuotetaan CC-lisensioituna tekijänoikeudet huomioiden.

Tavoitteena on, että mastereiden sisältöä hyödynnetään systemaattisesti eri kampusten toteutuksilla. Jokaisesta sairaanhoitajakoulutuksen ydinopintoihin kuuluvasta opintojaksosta (pois lukien harjoittelut) on rakennettu oma masterinsa, samoin kuin erikseen määritellyistä täydentävän osaamisen opintojaksoista. Masterit mahdollistavat pedagogisen ohjelman linjausten jalkauttamisen opintojaksoille. (Uusi-Mäkelä 2020.) Masterit muodostavat lehtoreiden käyttöön sisältökirjaston, josta lehtorit saavat haettua käyttöönsä ajantasaisten sisällön omalle toteutukselleen. Mastereiden keskeinen tehtävä on opetussuunnitelman jalkauttaminen viidelle kampukselle suomen ja englannin kielillä. Sisällöt on tuotettu niin, että jokaisen masterin sisältö on sovellettavissa sekä kontakti- että verkkopainotteiseen opetukseen.

Tällä hetkellä mastereita on tuotettu sairaanhoitajakoulutukseen noin 60. Mastereiden kehittämistyön tukena toimii laatukriteeristö, jonka avulla pystytään tarkastelemaan mastereiden toiminnallisten, pedagogisten sekä sisällöllisten kriteerien toteutumista. Jokaisen masterin laatu arvioidaan sen valmistuessa sekä kattavampien päivitysten jälkeen. Näin voidaan varmistaa kaikilla toteutuksilla ajantasaisten aineistot, sisällöt sekä pedagogiset ratkaisut, jotka mahdollistavat opetussuunnitelman mukaisten tavoitteiden saavuttamisen.

MASTER-PROSESSI SAIRAANHOITAJAKOULUTUKSESSA

Sairaanhoitajakoulutuksessa mastereiden rakentaminen noudattaa Laurea-tasoisesti laadittua digitaalisten sisältöjen kehitysohjelmää. Koulutuksen kehittämisryhmä päättää mastereiden rakentamisesta sekä niiden päivitystyöstä. Näiden linjausten pohjalta kehittämisspäälliköt resursoivat lehtoreille työaikaa kehittämiseen. SIPE-ryhmien lehtorit toteuttavat opintojaksokohtaisesti mastereiden kehittämistyötä moduulista vastaavan tutkintovastaavan koordinoimana. Ideaalitalanteessa SIPE-ryhmässä ovat edustettuina suomen- ja englanninkielinen sairaanhoitajakoulutus ja terveydenhoitajakoulutus. Kehittämistyössä huomioidaan alan lehtoreilta ja opiskelijoilta saatu palaute.

Kuvio 1. Master-prosessi sairaanhoitajakoulutuksessa.

Työskentelyn eri vaiheissa digilehtoreiden ja digipedagogisen asiantuntijan rooli on oleellinen. Käynnistysvaiheessa he toimivat koollekutsujina kick-offissa, aikatauluttavat työskentelyä ja laativat opetussuunnitelman pohjalta alustavaa rakennetta mastereille. Tuotantovaiheessa he auttavat digipedagogisten ratkaisujen valinnassa, tukevat ja valmentavat kollegoita interaktiivisten sisältöjen tuottamisessa sekä huolehtivat yhtenäisen ilmeen ja saavutettavuuden toteutumisesta mastereissa. Tuotantovaiheessa pyritään yhteistyössä siihen, että samanaikaisesti rakentuu mahdollisimman identtisinä sekä suomen- että englanninkielinen master. Mastereiden tuottamiseen on tarvittaessa saatavilla tukea myös dCELLin teknisiltä ja mediatuotannon asiantuntijoilta.

Jokainen valmistuva master arvioidaan toiminallisten, pedagogisten ja sisällöllisten kriteerien osalta. Laadunarviointiin osallistuvat digilehtori(t) ja/tai digipedagoginen asiantuntija sekä moduulista vastaava tutkintovastaava tai kehittämisspäällikkö. Laadunarvioinnin tuloksista raportoidaan masterin rakentamisessa mukana olleille lehtoreille ja ne julkaistaan Laurean intranetissä. Listaukseen muodostuu ajan kuluessa jatkuva muistio laadunarvioinnista päivitystyön vaiheista ja tuloksista, sillä laadunarviointi toteutetaan aina kattavamman päivityskierroksen jälkeen. Laatuarvioinnin läpäisseet masterit saavat Laurean laatuleiman ja vararehtorin linjauksen mukaisesti opettajia veloitetaan hyödyntämään toteutusohjaa omilla opintojaksoillaan.

Mastereiden kehittämistyötä ohjaavat erilaiset palautteet. Myös laadunarvioinnin tulokset sekä masterin toimivuus määrittävät kehittämistyön rytmiä. Lisäksi mastereiden uudistamis- ja päivitystarpeeseen vaikuttavat alan muuttuvat suositukset ja hoitotyön käytänteet. Myös aineistot päivittyvät jatkuvasti ja ne on tarkastettava puolivuositain.

MASTEREIDEN HYÖDYT SAIRAAHOITAJAKOULUTUKSESSA

Mastereiden etuna nähdään muun muassa sisällön tasalaatuisuus ja ajanmukaisuus. Joka lukukausi mastereiden tekninen toimivuus tarkastetaan ja tarvittaessa aineistoja päivitetään. Lehtoreille viestitään siitä, milloin päivitetty masterit ovat valmiita ja niiden sisältö haettavissa omien toteutusten työtiloihin. Masterit vähentävät opettajien työn kuormitusta opintojaksojen suunnittelu-, toteutus- ja arviointivaiheessa. Suunnitteluvaiheessa opettajien työtaakkaa keventää mastereihin pedagogisen käsikirjoituksen mukaan laadittu monipuolinen sisältö sekä opettajien ohjeet. Yhden masterin sisältö on taivutettavissa kaikkiin sairaanhoitajakoulutuksen toteutusmuotoihin. Lehtorit voivat esimerkiksi päättää, mitä sisältöjä he julkaisevat ennen toteutuksen alkua tai tiettyjä opetuskertoja tai millä pedagogisella tavalla teemoja yhdessä opiskelijoiden kanssa tarkastelevat. Opettajille laaditut ohjeet auttavat opettajaa valitsemaan omalle toteutukselleen sopivia pedagogisia ratkaisuja, avaavat arvioinnin perusteita sekä arvioitavien tehtävien, testien ja keskustelujen keskinäisiä painotuksia.

Mastereilla on merkittävä rooli sairaanhoitajakoulutuksen sisältöjen ja pedagogisten ratkaisujen yhtenäistämässä sekä tasalaatuisuuden varmistamisessa. Masterit ovat korvaamaton työkalu opetussuunnitelman mukaisten tavoitteiden ja sisältöjen jalkauttamisessa. Digitaalisten ratkaisujen monipuolistuessa emme pysähdy, vaan jatkamme systemaattista kehittämistyötä uudelle avoimin mielin.

Lähteet

Arene 2022. Suositus ammattikorkeakoulujen yhteisistä kompetensseista ja niiden soveltamisesta. Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto Arene ry. Viitattu 5.3.2024. https://www.arene.fi/wp-content/uploads/Raportit/2022/Kompetenssit/Suositus%20ammattikorkeakoulujen%20yhteisiksi%20kompetensseiksi.pdf?_t=1642539572

Laki terveydenhuollon ammattihenkilöistä 559/1994. Viitattu 5.3.2024. <https://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1994/19940559>

Laurea 2024. Sairaanhoidajakoulutus. Viitattu 9.4.2024. <https://www.laurea.fi/koulutus/sosiaali--ja-terveysala/sairaanhoitaja-amk/>

Laurea OPS 2024. Sairaanhoidajakoulutus. Laurea-ammattikorkeakoulu. <https://ops.laurea.fi/212701/fi/68081/209697>

Suomen Sairaanhoitajat 2019. Euroopan sairaanhoidajakoulutus kehitty edelleen. <https://sairaanhoitajat.fi/euroopan-sairaanhoitajakoulutus-kehittyy-edelleen/>

Suomen Sairaanhoitajat 2020. Koronapandemia alleviivasi sairaanhoitajaopiskelijoille ammatin merkityksellisyyttä ja vaarallisuutta. <https://sairaanhoitajat.fi/koronapandemia-alleviivasi-sairaanhoitajaopiskelijoille-ammatin-merkityksellisyytta-ja-vaarallisuutta/>

Valvira 2022. Sosiaali- ja terveydenhuollon ammattioikeudet. Viitattu 5.3.2024. <https://valvira.fi/sosiaali-ja-terveydenhuolto/ammattioikeudet>

Yleissairaanhoitajan (180 op) osaamisvaatimukset ja sisällöt 2020. Viitattu 5.3. 2024. <https://blogi.savonia.fi/ylesharviointi/2019/01/31/yleissairaanhoitajan-180-op-osaamisvaatimuslauseet-ja-sisallot-julkaistu/>

Julkaisemattomat lähteet

Uusi-Mäkelä, M. 2020. Master-työtilojen rakentaminen Canvasiin alkanut. Henkilöstön uutiskeskus, Laurean intranet. Viitattu 21.5.2024.

2 DigiDigiDigi - Terveysalan digilehtorit digitaalisuuden jalkauttajina, digipedagogiikan kehittäjinä ja korkeakoulu yhteisön digiosaamisen vahvistajina

Jennymaria Hasselberg, Hannamari Talasma & Pirjo Tiirikainen

JOHDANTO

Digitaalisuuden laajentuessa yhä merkittävämmäksi osaksi korkeakouluopetusta nousee esille myös tarve uudistaa perinteisiä opetusmenetelmiä. Laureassa terveysalan koulutuksia toteutetaan päivä-, monimuoto- sekä verkkopainotteisina, jolloin myös digitaalisten ratkaisujen osuus opetuksessa vaihtelee kulloisenkin toteutusmuodon tarpeiden mukaan. Digitaalisuuden jalkauttamisessa terveysalalla tasapainoillaan väistämättä kahden maailman välillä. Miten voidaan tuottaa laadukkaita digitaalisia sisältöjä ja samalla edistää sekä ylläpitää opiskelijoiden sosiaalisia ja vuorovaikutuksellisia taitoja matkalla kohti ihmislähtöistä ammattiosaamista?

Tässä artikkelissa kuvataan terveysalan digilehtoreiden ja digipedagogisen asiantuntijan roolia. Yhdessä he muodostavat digitrion, joka työskentelee tiiviisti yhdessä. Heistä jokaisella on hoitotyön koulutus ja pitkä kliininen työkokemus. Digipedagogisesti työn painopiste on ollut verkko-opintojen rakentamisessa ja kehittämisessä, laadun arvioinnissa sekä opetushenkilöstön digipedagogisen osaamisen tukemisessa. Laurean monialainen digilehtoriverkosto on tärkeä tuki kehittämistyössä. Digipedagogisen osaamisen vahvistuminen edellyttää nyt ja tulevaisuudessa ajan hermolla pysymistä, alan kehityksen aktiivista seuraamista ja uusien ratkaisujen soveltuvuuden arviointia terveysalan koulutusten näkökulmasta tarkasteltuna.

MASTER-TOTEUTUSPOHJAT DIGIPEDAGOGISEN KEHITTÄMISTYÖN KESKIÖSSÄ

Laurea-ammattikorkeakoulun digipedagoginen kehittäminen nojaa organisaation strategiaan (Laurea 2024), pedagogiseen ohjelmaan (Laurea 2023) sekä koulutusten osaamistavoitteisiin (Laurea OPS 2021). Sairaanhoidaja- ja terveydenhoitajakoulutuksen tutkinnon kehittämisryhmät päättävät alan digipedagogisen kehittämistyön tavoitteista ja konkreettisista toimenpiteistä. Työskentelyä rytmittää yhteinen vuosikello, jonka perusteella digipedagogisen kehittämistyön tavoitteista koulutuksissa linjataan. Esimerkkejä päätettävistä linjauksista ovat esimerkiksi koulutusten automatisoidut opinnot tai opintojen osat sekä niiden rakentamisen aikataulu, jatkuvan oppimisen tarjontaan liittyvät kysymykset, mastereiden rakentamisen ja päivittämisen aikataulu sekä laadunarvioinnille altistettavien mastereiden nimeäminen.

Digitrion työkuva on painottunut vahvasti Canvasin käyttöönnottoon, kouluttamiseen sekä uuden opetus-suunnitelman jalkauttamiseen kuuden ydinopinnojen moduulin opintojaksojen mastereiden avulla. Terveydenhoitajakoulutus etenee samansisältöisenä sairaanhoidajakoulutuksen kanssa ensimmäiset kolme moduulia. Mastereita on ydinosaamisen moduulien lisäksi tuotettu myös täydentävän osaamisen opintojaksoille, vientikoulutusten tarpeisiin, avoimeen ammattikorkeakouluun, verkkokauppaan sekä MOOC-opintojaksoiksi.

Koska sairaanhoidajakoulutusta tarjotaan Laureassa suomen ja englannin kielellä, kaikki masterit on tuotettu näillä kahdella kielellä. Mastereiden rakentamisen lisäksi digilehtorit ja digipedagogiikan asiantuntija ovat aktiivisesti fasilitoimassa mastereiden päivitystyötä sekä toteuttamassa niiden laadunarviointia Laureassa yhteisesti käytössä olevien kriteereiden mukaisesti.

Terveysalan digitrio tapaa säännöllisesti kahden viikon välein. Kokouksissa suunnitellaan ja arvioidaan työskentelyä sekä sen etenemistä, koordinoidaan ja aikataulutetaan mastereiden rakentamisprosesseja, ratkotaan digipedagogisen kehittämisen kannalta haasteellisia kysymyksiä yhdessä ja testataan erilaisia sovelluksia. Yhteistyö digitrion kesken on synnyttänyt myös paljon mastereihin onnistuneesti jalkautettuja uusia ratkaisuja: työtilapohjiin on tuotu pelillisiä elementtejä oppimisen monipuolistamiseksi, opintojaksoille on rakennettu henkilöihin pohjautuvia kehystarinoita. Lisäksi sisältöä on rakennettu uudella tavalla interaktiivisia elementtejä hyödyntäen. Yhteistyö dCELLin tiimien ja digitrion välillä on ollut aktiivista ja hedelmällistä, eteen tulevia haasteita pyritään ratkomaan yhdessä mahdollisimman nopeasti.

DIGITRION TYÖSKENTELY TERVEYSALAN KOULUTUKSISSA

Digitaalisuuden jalkauttaminen edellyttää myönteisen asennoitumisen lisäksi muutosvalmiutta, avoimuutta, avarakatseisuutta sekä aitoa kiinnostusta uutta kohtaan. Digilehtoreiden ja digipedagogisen asiantuntijan muodostama digitrio tunnistaa edellä kuvatut ominaisuudet yksilötasolla ja yhteisessä toiminnassaan. Tämä on mahdollistanut hedelmällisen maaperän uusille ideoille ja innovoinnille. Digitrion tavoitteena on tuottaa opiskelijalähtöisiä sisältöjä ja ratkaisuja terveysalan koulutuksen eri toteutusmuodoissa hyödynnettäviksi sekä tukea lehtoreita opetussuunnitelman osaamistavoitteiden jalkauttamisessa digipedagogisten menetelmien avulla.

Kolmikko testaa aktiivisesti uusia sovelluksia arvioiden niiden käytettävyyttä, hyödynnettävyyttä sekä mahdollista lisäarvoa terveysalan koulutusten näkökulmasta tarkasteltuna. Keskeisenä haasteena terveysalalla on vuorovaikutteisuuden tukeminen sekä sosiaalisten taitojen vahvistaminen digipedagogisin ratkaisu-in. Digitrio on kokeillut ja kannustanut alan kollegoita muokkaamaan luentomuotoisesti tai työpajassa to-

teutettua sisältöä digitaaliseen muotoon. Esimerkiksi potilastapauksia on muotoiltu interaktiiviseen muotoon pelillisin elementein höystettynä. Potilastapausten kohdalla on kokeiltu tarinallistettuja, vaiheittain eteneviä tapauskuvauksia, joissa jokaiseen vaiheeseen liittyy ratkaistavia tehtäviä. Pelillisyyttä saadaan tuotua mukaan hyödyntämällä Canvasin työkaluihin upotettuja etenemisvaatimuksia sekä esimerkiksi ajallista paineistusta ja vähimmäispisteityksiä. Narratiivisuuden perusteena opintojen työtiloissa on opiskelijan mahdollisuus soveltaa oppimaansa aitojen tarinoiden äärellä. Tällöin opiskelijoille mahdollistetaan substanssiosaamisen lisäksi potilaan ja hänen läheistensä kohtaamisessa tarvittavien vuorovaikutustaitojen vahvistuminen verkko-oppimisympäristössä.

Tekninen kehitys vaikuttaa jatkuvasti konkreettiseen työhömmme. Tekoälyn kolkutettua ovea oli pedagogiikan sekä oman asennoitumisen näkökulmasta tehtävä päätöksiä: renki vai isäntä, uhka vai mahdollisuus. Digitrio näki, että esimerkiksi ChatGPT, DALL-E, MS Copilot sekä Adobe Firefly tuovat lisää mahdollisuuksia työskentelyyn. Tekoäly on sulavasti löytänyt paikkansa esimerkiksi osana mastereiden sisällöntuotantoa ja elävöittämistä. Tekoäly on valjastettu tukemaan opiskelijoita lähdekriittisyydessä. Konkreettinen esimerkki tästä on tehtävä, jossa vertaillaan tekoälyn tuottamia hoito-ohjeita kansallisiin Käypä hoito -suosituksiin. Tekoäly on haastanut tuottamaan niin sanottua "AI-proof" -sisältöä eli tehtäviä ja verkkotenttejä, joiden toteuttamisessa se ei ainakaan toistaiseksi osaa tai kykene auttamaan opiskelijaa suoriutumaan riittävällä vaatimustasolla. Tehtävänannoissa ohjeistetaan opiskelijaa siihen, millä keinoin ja missä määrin opiskelijan on sallittua hyödyntää tekoälyä.

Kuva 1. Digitrio. Kuva on luotu Adobe Firefly-tekoälyn avulla.

KORKEAKOULUYHTEISÖN DIGIOSAAMISEN VAHVISTAMINEN

Laurean monialaiset digilehtorit kokoontuvat viikoittain yhteisten asioiden äärelle ja kerran kuukaudessa dCELLin kanssa. Yhteistyössä edellä mainittujen toimijoiden kanssa terveysalan digilehtorit osallistuvat lukukausittain Laurean henkilöstölle suunnattujen aamuklinikoiden toteutukseen. Tunnin mittaisten, viikoittaisten aamuklinikoiden teemat liittyvät digipedagogiikkaan ja Canvasin toimintoihin. Valtaosa aamuklinikoista tallennetaan, jotta niitä olisi mahdollista katsella myös jälkikäteen.

Tämän lisäksi terveysalan digilehtorit järjestävät sairaanhoitaja- ja terveydenhoitajakoulutuksen opettajille suunnattuja tunnin pituisia niin sanottuja Drive in -klinikkoita kahdesta kolmeen kertaan lukukaudessa. Ajatuksena on, että lehtorit voivat tulla klinikalle oman teknisen tai pedagogisen haasteensa kanssa, johon pureudutaan yhdessä ja saadaan täten osaamista laajennettua kaikille osallistujille. Drive in -klinikoissa on mukana aina myös ajankohtainen teema, joka usein nousee lehtoreiden toiveista. Esimerkkejä suosituista teemoista ovat arviointi Canvasissa ja tekoälyn hyödyntäminen osana opetusta. Terveysalan digilehtorit ovat lisäksi mukana perehdyttämässä uusia opettajia Canvasin käytössä ja tukemassa heidän digipedagogista kehittymistään yksilölliset tarpeet huomioiden.

Digilehtorit ovat tehneet lukukausittain tiimivierailuja yksiköiden tiimeissä. Niiden aiheena on käsitelty Laurean digipedagogiikan ajankohtaisia asioita sekä alan erityiskysymyksiä digipedagogiikan näkökulmasta. Terveysalan lehtoreita on ohjattu olemaan ensisijaisesti yhteydessä dCELLiin ja verkko-opetuksen tukeen Canvasiin liittyvissä teknisissä haasteissa. Digilehtorit saavat kuitenkin lähes viikoittain tukipyyntöjä kollegoiltaan. Terveysalan lehtorit tarvitsevat yhä tukea ja opastusta oman toteutuksensa työtilan toimintoihin ja asetuksiin liittyen. Tukipyyntöihin pyritään vastaamaan mahdollisimman lyhyellä viiveellä, joko sähköpostitse tai aikatauluttamalla yksilöllisiä ohjauksia verkossa.

Digilehtoreiden työn kannalta on oleellista kehittää omaa osaamistaan niin (digi)pedagogisesti kuin digitaalisten sovellusten ja työvälineiden osalta. Erilaisille testauksille, kokeiluille ja soveltuvuusarvioinnille tarvitaan työaikaa, jotta alan lehtoreita voidaan ohjata ja opastaa hyödyntämään parhaiksi ja toimivimmiksi havaittuja ratkaisuja. Digilehtoreiden työnkuva on painottunut terveysalalla vahvasti mastereiden rakentamiseen tai päivittämiseen alan kollegoita tukien ja sparraten.

LOPUKSI

Ammattikorkeakoulussa pedagogisen kehittämistyön keskeisinä elementteinä ovat erilaiset digitaaliset ratkaisut. Digipedagoginen kehittämistyö muuttunee entistä monimuotoisemmaksi tulevaisuudessa. Digitrion työnkuva heijastelee näitä muutostarpeita. Digipedagogiikan kehityksen seuraaminen ja uusien sovellusten testaaminen ovat avaintekijöitä muutoksen mukana pysymisessä ja tulevaisuuden ennakoinnissa. Lisäksi sovellusten hyödynnettävyyttä on tärkeä arvioida suhteessa terveysalan koulutusten sisältöihin sekä tulevaisuuden tarpeisiin. Tarjonnan kasvaessa tällainen arviointi tulee korostumaan digilehtoreiden työssä. Laurean tuleva organisaatiomuutos saattaa vaikuttaa digitrion rooliin ja työtehtäviin, mutta digipedagogiikan kehittyminen sekä tarve ylläpitää ja jatkojalostaa osaamistamme ovat pysyviä.

Lähteet

Laurea OPS 2021. Sairaanhoidajakoulutus. Laurea-ammattikorkeakoulu. Viitattu 10.5.2024.

<https://ops.laurea.fi/212701/fi/68081/209697>

Laurea 2023. Pedagoginen ohjelma 2023-2025. Viitattu 10.5.2024.

<https://www.laurea.fi/globalassets/koulutus/documents/laurean-pedagoginen-ohjelma.pdf>

Laurea 2024. Laurea-ammattikorkeakoulun strategia. Viitattu 10.5.2024.

<https://www.laurea.fi/tietoa-meista/strategia-2030/>

3 Master-toteutusohjelmat sosiaalialan koulutuksen pedagogisen laadun ja yhdenmukaisuuden tukena

Pirjo Pohjasniemi & Pirjo Tiirikainen

JOHDANTO

Canvas-oppimisympäristön käyttöönoton myötä alettiin laatia opintojen toteutusten työtilojen pohjia eli master-toteutusohjelmia. Niiden tarkoituksena on tarjota opiskelijoille pedagogisesti laadukas oppimiskokemus, kampuksesta tai toteutusmuodosta riippumaton sisällöllinen yhtenäisyys sekä välttää opettajien päällekkäistä työtä. Laurea-ammattikorkeakoulun sosiaalialan koulutuksessa master-toteutusohjelma on laadittu kaikista ydinosaamisen opinnoista ja osasta täydentäviä opintoja. Niitä rakennetaan digilehtorin ja asiantuntijan ohjaamissa työryhmissä yhdessä sosiaalialan opettajien kanssa.

Tässä artikkelissa käsitellään sosiaalialan opettajien kokemuksia vuosien 2023-2024 aikana toteutuneesta master-toteutusohjelmien laadinnasta. Mukana olleille opettajille suunnatulla kyselyllä tiedusteltiin vastaajien mielipidettä omasta toiminnastaan, roolistaan ja osaamisen kehittymisestä työskentelyn aikana. Kyselyllä kerättiin lisäksi ajatuksia työskentelyn fasilitoinnista. Kyselyn tulokset antoivat positiivisen kuvan master-työskentelyn merkityksestä ja onnistumisesta tuoden samalla esiin muutamia kehittämissideita.

Artikkelin lopussa on master-toteutusohjelmaa käsittelevää pohdintaa, joka on syntynyt sekä toteutetun kyselyn tuloksista että master-työskentelyn fasilitoinnista saaduista kokemuksista. Master-työskentely mahdollistaa opettajien väliset kollegiaaliset keskustelut, pedagogisen laadun kehittämisen sekä digipedagogisen osaamisen lisääntymisen. Tulevaisuudessa tärkeää olisi kehittää yhteistyötä muiden tutkintoa kehittävien työryhmien kanssa.

LAATUA JA YHTENÄISYYTTÄ MASTER-TYÖSKENTELYLLÄ

”Master-toteutus pohjalla tarkoitetaan yhteisesti rakennettuja työtiloja, jotka toimivat opintojen toteutusten työtilojen pohjina. Ne sisältävät ehdotuksen opinnon sisällöstä, sen pedagogisesta polusta sekä rakenteesta. Master-toteutus pohjilla on kolme tavoitetta: työtilan pitkäjänteinen, kumulatiivinen kehittäminen, opintojen yhtenäisyys opiskelijan näkökulmasta ja päällekkäisen suunnittelutyön välttäminen.” (Pedagoginen ohjelma 2023-2025). Jatkossa tässä artikkelissa master-toteutus pohjasta käytetään käsitettä master. Mastereiden tavoitteena on tarjota opiskelijoille pedagogisesti laadukas oppimiskokemus sekä kampuksesta tai toteutusmuodosta riippumaton sisällöllinen yhtenäisyys. Masterit ovat tarpeen mukaan muokattavissa lähi-, monimuoto- ja verkkototeutuksille.

Koulutusten yhteisiä mastereita alettiin Laureassa rakentaa uuden verkko-oppimisympäristö Canvasin käyttöönoton myötä vuonna 2020. Tällöin opettajatiimit opettelivat Canvasin teknisen ja pedagogisen käytön. Opintojen mastereiden rakentaminen käynnistettiin laatimalla pedagogisia käsikirjoituksia ABC Learning Design oppimisen muotoilun menetelmän avulla.

Laureassa toteutetaan suomenkielisiä amk-tasoista sosionomikoulutusta viidellä kampuksella verkko-, monimuoto- ja päivätoteutuksina sekä englanninkielistä koulutusta yhdellä kampuksella. Sosionomikoulutuksen opetussuunnitelmassa (210 op) on ydinosaamisen opintoja 75 op, kaikille aloille yhteisiä opintoja 15 op, opinnäytetyö 15 op, harjoittelua 45 op sekä täydentävän osaamisen opintoja 60 op. Sosionomikoulutuksen ydinosaamisen opinnoista ja osasta täydentävän osaamisen opintoja on tuotettu koulutuksen yhteiset master-toteutus pohjat. Koulutuksen kehittämisryhmä päättää, mistä opinnoista master-toteutus pohjia rakennetaan ja mitä päivitetään. Kehittämispäälliköt resursoivat asiantuntijaopettajille master-työskentelyn vaatiman työajan.

Opettajatiimi, jossa on yleensä 2-4 opettajaa sisällön asiantuntijana, rakentaa, päivittää tai kehittää masterin digilehtorin ja/tai asiantuntijan fasilitoimana pedagogisen käsikirjoituksen pohjalta. Tiimin tapaamiset toteutetaan etänä. Valmis työtila esitellään sitä hyödyntäville opettajille ja laatuarvioidaan. Mastereiden laatua ohjataan pedagogisten linjausten lisäksi erillisin laatukriteerein, joissa määritellään toiminnallisia, pedagogisia ja sisällöllisiä tavoitteita. Laatukriteereiden avulla voidaan tarkistaa, että ne mahdollistavat hyvän oppimiskokemuksen työtilan teknisen toimivuuden, pedagogisten ratkaisujen sekä sisältöjen osalta. Laadun tarkistus on prosessi, jossa käydään lävitse kriteerit ja sen jälkeen keskustellaan tehdyistä havainnoista masterin rakentaneiden henkilöiden kanssa. Laadun tarkistuksesta saatua palautetta voidaan jatkossa hyödyntää mastereita päivitettäessä.

KYSELY MASTER-TYÖSKENTELYYN OSALLISTUNEILLE

Laurean sosiaalialan lehtoreilta (n=23), jotka ovat osallistuneet master-työskentelyyn vuosina 2023-2024, selvitettiin kyselyn avulla heidän kokemuksiaan ja näkemyksiään työskentelystä. Kyselyn toteuttamiseen oli Laurean tutkimuslupa. Kysely toteutettiin kahden viikon aikana huhti-toukokuussa 2024 MS Formsilla, ja se sisälsi kolme master-työskentelyyn liittyvää teemaa: oma toiminta ja rooli, oman osaamisen kehittyminen sekä fasilointi. Taustakysymyksissä kysyttiin muun muassa kuinka monen masterin työstämiseen vastaaja on osallistunut. Kyselyyn vastasi 34 % (n=8) opettajista.

OPETTAJIEN KOKEMUKSET MASTER-TYÖSKENTELYSTÄ

Kyselyyn vastanneista puolet oli osallistunut 1-2 masterin työstämiseen ja puolet kolmen tai useamman masterin työstämiseen. Vastaajista 75 % oli hyödyntänyt mastereita omilla toteutuksillaan lähes aina ja 25 % usein. Kaikki kyselyyn vastanneet pitivät mastereita erittäin hyödyllisenä tai hyödyllisenä koko tutkinnon ja opintojakson tavoitteiden näkökulmasta.

Oman toiminnan ja roolin arviointi

Oman toiminnan ja roolin arviointia kysyttiin kahdella monivalintakysymyksellä. Lisäksi oli mahdollisuus vastata avoimeen kysymykseen. Opettajat kokivat päässeensä lähes aina osallistumaan työskentelyyn ja ehtineensä tarvittaessa valmistautua tapaamiseen. Suurin osa vastaajista oli voinut olla työskentelyn aikana oma itsensä, saanut sanottua mielipiteensä sekä tullessa kuulluksi. Useat vastaajat kokivat, että muut työskentelyyn osallistuneet opettajat ottivat heidät huomioon. Työskentelyssä oli huomioitu työryhmän ulkopuolisten opettajien ajatuksia mastereiden kehittämisessä. Suurin osa opettajista oli pystynyt keskittymään työskentelyyn hyvin, mutta useampaan samanaikaiseen masterin laadintaan osallistuminen heikensi keskittymistä. Avoimissa vastauksissa tuotiin esille master-työtilojen yhteisen kehittämisen olevan tärkeää ja tekijöillä olevan iso vastuu opetuksen laadun näkökulmasta.

”Tällä hetkellä minulla on samanaikaisesti mielestäni liikaa master-työskentelyä, jolloin on vaikea keskittyä ja panostaa yksittäisen toteutuksen parissa työskentelyyn.”

Kyselyssä vastaajille annettiin lista erilaisista masterien tekemiseen liittyvistä rooleista. Vastaajien tuli valita listasta parhaiten omaa toimintaa kuvaava rooli. Suurin osa vastaajista koki olleensa aloitteen tekijöitä ja rakentavia kriitikoita. Puolet tunnistivat itsessään rohkaisijan ja positiivisen palautteen antajan roolin. Muutama vastaaja koki itsensä yhteenvetojen tekijäksi ja kilpailijaksi.

Oman osaamisen kehittyminen master-työskentelyn aikana

Kyselyssä tiedusteltiin, miten vastaajat kokivat oman osaamisensa kehittyneen master-työskentelyn aikana. Osaamisen kehittymistä pyydettiin arvioimaan sekä oppimisympäristö Canvasin ominaisuuksien hallinnan että oman pedagogisen osaamisen kehittymisen osalta. Kehittymistä arviointiin asteikolla paljon, melko paljon, jossain määrin, ei lainkaan.

”Olen myös oppinut paljon mm. Canvasin ja arviointitaulukoiden käytöstä.”

Opettajat kokivat, että heidän osaamisensa oli kehittynyt eniten arviointitaulukoiden laatimisessa sekä arviointiasteikkojen ja eri tehtävätyyppien käytössä. Heidän arvionsa mukaan vuorovaikutuksen mahdollistamiseen ja rakentamiseen, ryhmätehtävän ja vertaisarvioinnin asetuksiin liittyvä osaaminen oli kehittynyt melko paljon tai jossain määrin. Opettajien osaaminen oppimisympäristön tekstieditorin ja H5P-työkalujen käyttöön oli kehittynyt jossain määrin tai ei lainkaan. Vastauksissa todettiin master-työskentelyn toimineen perehdyttäjänä Canvas-työtilojen käyttöön ja tunnistetun, että opittavaa olevan vielä paljon.

"Tehtävien tavoitteet ja ohjeet ovat tarkentuneet osaamistavoitteisiin nähden."

Opettajien kokemusten mukaan heidän pedagoginen osaamisensa oli kehittynyt paljon tai melko paljon tehtävänannon muotoilun ja laajuuden arvioinnin, kokonaisuuden selkeän hahmottamisen sekä arviointitaulukoiden hyödyntämisen osalta. Kun opettajat arvioivat osaamisensa kehittymistä osaamistavoitteiden saavuttamisen mahdollistamisen, palautteenannon, yhteisöllisyyden ja ryhmäytymisen tukemisen, erilaisten oppimistapojen hyödyntämisen ja aineistojen käyttöoikeuksien näkökulmasta, he käyttivät arvioinnissa tasaisesti koko asteikkoa. Työtilan visuaalisuuteen liittyvä osaaminen oli kehittynyt melko paljon tai jossain määrin. Vastauksissa kommentoitiin, että master-työskentelyssä on saanut kehittää omaa ammattitaitoa ja tuoda omaa ajankohtaista osaamista opintojaksoille.

Master-työskentelyn fasilitointi ja kollegiaaliset keskustelut

Master-työskentelyn fasilitointia pyydettiin arvioimaan neliportaisella asteikolla. Opettajien mielestä työskentely oli tavoitteellista, tapaamisten sisältö oli määritelty melko hyvin, työskentely oli tehokasta ja aikataulussa pysyttiin hyvin tai melko hyvin. Suurin osa vastaajista arvioi, että työskentelyssä toteutuivat työskentelyä edistävät ilmapiiri ja rakentava yhteistyö.

"Ilman fasilitaattoreita tämä ei olisi mahdollista. Huikean osaava, mukava ja sopivan napakka tehokas johtamaan mastereiden kehittämistä. Myös heidän keskinäinen työnjakonsa on saumatonta."

Opettajat nostivat esiin kollegiaalisten keskustelujen merkityksen omaan työhönsä. He mainitsivat muun muassa saaneensa uusia ajatuksia, lisäymmärrystä ja näkökulmia toteutusten sisältöön. Vastausten mukaan koettiin yhteisöllisyyden tukemisen lisääntyneen, tehtävien tarkentuneen suhteessa opinnon osaamistavoitteisiin sekä tehtävänantojen ja opiskelijan ohjeiden selkiytyneen ja monipuolistuneen. Opettajat kokivat asioiden jakamisen muiden kanssa tärkeäksi ja yhteistä keskustelua tarvittavan tasalaatuisen ja laadukkaan opetuksen tuottamiseksi. Master-työskentely antoi myös mahdollisuuden keskustella ja vaikuttaa toteutuksen pedagogisiin ratkaisuihin sekä hyödyntää muiden erilaista osaamista. Tärkeäksi oli koettu työskentelyn aikainen keskustelu opinnon sisällöistä. Master-työskentelyyn osallistuminen oli vaikuttanut omien toteutusten tarkistamiseen ja muokkaamiseen muun muassa opintojen kuormittavuuden osalta.

POHDINTAA MASTER-TYÖSKENTELYSTÄ

Ymmärrys mastereiden merkityksestä on kirkastunut ja lisääntynyt työskentelyvuosien aikana. Mastereiden sisältö on laajentunut ja niiden laatu on kokemuksen ja osaamisen myötä parantunut. Niiden avulla pystytään jalkauttamaan erilaisia pedagogisia ratkaisuja ja käytänteitä.

Mastereita on laadittu sekä aikaisemmin toteutettuihin että opetussuunnitelman muutosten myötä tullessiin uusiin opintoihin. Toteutettujen opintojen mastereiden laadinnassa voidaan hyödyntää aikaisempien toteutusten sisältöjä sekä opettajien ja opiskelijoiden kokemuksia. Opettajien yhdenmukaiset käsitykset ja odotukset opinnoista sisällöstä nopeuttavat työskentelyä. Toisaalta mastereiden toiminnallinen, pedagoginen ja sisällöllinen laatu parhaimmillaan kohenee erilaisten ja esiin tuotujen näkemysten myötä. Samaa opintoa toteuttavien opettajien yhteinen työskentely mahdollistaa Laurean arvojen mukaisen avoimuuden.

Opinnoista tavoitteet ja työskentelyyn osallistuvat henkilöt vaikuttavat mastereiden laadintaan ja sisältöön. Opinnoista tavoitteet ohjaavat mastereiden sisältöä ja toteutusperusteisiin tehtäviin pedagogisia ratkaisuja. Pedagogiset ratkaisut vaikuttavat muun muassa tehtävätyypin valintaan ja arviointitulokuiden sisältöön. Laurea-ammattikorkeakoulussa eri tehtävätyyppeihin on laadittu arviointitulukoita opettajien työn ja opiskelijoiden opiskelun tueksi. Niiden avulla oppimistavoitteet ja tehtävään liittyvät odotukset selkeytyvät. (Marstio, Mattila, Niemelä, Pohjasniemi & Tiirikainen 2024b.)

Työskentelyyn osallistuvat opettajat ovat sisällön ja käsitteiden asiantuntijoita, jotka huolehtivat opinnoista ajantasaisuudesta ja tavoitteiden mukaisen ydinosaamisen sisällyttämisestä mastereihin. Työskentelyä ohjaavat digiasiantuntija ja digilehtori tuovat ehdotuksia erilaisista pedagogisista ratkaisuista sekä yhdenmukaistavat mastereiden yleisilmettä ja ohjaavat kokonaisvaltaisesti master-työskentelyä. Nämä kaikki tekijät edesauttavat opiskelijan onnistunutta oppimiskokemusta, vähentävät opettajien tekemää päällekkäistä suunnittelutyötä sekä monipuolistavat opintojen toteutuksia.

Master-työskentelystä toteutettuun kyselyyn vastasi kolmasosa kutsutuista. Vastajien määrä vaikuttaa kyselyä saatavien tulosten yleistettävyyteen. Vastaukset kuitenkin ovat yhdenmukaisia työskentelystä saatujen kokemusten kanssa. Master-työskentelyssä mukana olleet opettajat ovat voineet kehittää omaa osaamistaan sekä Canvas-oppimisympäristön hallinnassa että oman pedagogisen ja digipedagogisen osaamisen osalta. Master-työskentelyyn osallistumisen voidaan ajatella kyselyä saatujen tulosten perusteella lisänneen erityisesti uudempien opettajien osaamista. Kollegoiden kanssa käydyt keskustelut opintojaksojen sisällöstä ovat rikastuttaneet ja yhdenmukaistaneet opinnoita. Työskentelyyn osallistuminen on lisäksi mahdollistanut verkostoitumisen muiden sosiaalialan opettajien kanssa.

Työskentelyn jatkokehittämisessä tulee huomioida työskentelyn aikatauluttaminen, muiden opintojen kehittävien työryhmien kanssa tehtävä yhteistyö ja digipedagogisen osaamisen kehittämisen tukeminen. Tavoiteltavaa olisi, että saataisiin entistä useampi opettaja mukaan master-työskentelyyn. Tällä pystyttäisiin saamaan opettajien osaaminen ja ääni laajemmin käyttöön tutkinnon hyväksi. Opettajilla, jotka eivät pääse mukaan työskentelyyn, tulisi olla mahdollisuus kertoa toiveensa mastereiden sisältöihin niiden työstämisvaiheessa. Muiden opintojen kehittävien työryhmien, esimerkiksi tutkinnon kehittämisryhmän ja osaamispoolien kanssa tehtävä oikea-aikainen yhteistyö ja vuorovaikutus lisää master-työskentelyn tehokkuutta ja avoimuutta. Tulevaisuudessa voisi opettajilta selvittää master-toteutusperusteiden merkityksestä ja vaikutuksesta opettajien työajan käyttöön.

Lopuksi kiitämme sosiaalialan master-työskentelyyn osallistuneita opettajia aktiivisesta ja asiantuntevasta työskentelystä Laurean pedagogisen laadun kehittämiseksi ja ylläpitämiseksi. Kaikki sosiaalialan opettajat toivotaan tervetulleeksi opiskelijoiden oppimista edistävien innovatiivisten pedagogisten pohdintojen ja ratkaisujen pariin sekä verkostoitumaan muiden asiantuntijoiden kanssa.

Lähteet

Marstio, T., Mattila, A., Niemelä, M., Pohjasniemi, P. & Tiirikainen, P. 2024a. Arviointitaulukot. Laurea-ammattikorkeakoulu. Viitattu 29.5.2024.

<https://www.laurea.fi/koulutus/pedagogisia-innovaatioita/arviointitaulukot/>

Marstio, T., Mattila, A., Niemelä, M., Pohjasniemi, P. & Tiirikainen, P. 2024b. Verraton arvioinnin apu: arviointitaulukot. Laurea Journal.

<https://journal.laurea.fi/verraton-arvioinnin-apu-arviointitaulukot/#29944eac>

Opinto-opas, Laurea-ammattikorkeakoulu. Sosionomikoulutuksen opetussuunnitelma. Viitattu 29.5.2024. <https://ops.laurea.fi/>

Pedagoginen ohjelma 2023-2025. Laurea-ammattikorkeakoulu 2023. Viitattu 29.5.2024.

<https://www.laurea.fi/globalassets/koulutus/documents/laurean-pedagoginen-ohjelma.pdf>

4 Digilehtorina Laureassa - yhdessä digitaalisuutta rakentamassa

Virve Pekkarinen, Katariina Husman & Suvi Valsta

JOHDANTO

Digilehtoritoimintaa on ollut Laureassa vuodesta 2020 lähtien. Tuolloin Laurean strategiaa uudistettiin ja tavoitteeksi asetettiin muun muassa laadukkaiden avointen digitaalisten opintojen lisääminen ja saatavuuden laajentaminen. Toiminnan alkuvaiheessa keskeinen fokus oli uuden digitaalisen oppimisolusta Canvasin käyttöönotossa ja siihen liittyvässä opetushenkilöstön pedagogisessa kouluttamisessa. Toinen tärkeä teema digilehtoreiden työssä on ollut yhteisen ja avoimen sisältökirjaston tuottaminen. Digilehtorit toimivat myös tutkinnoissa käytännön digipedagogisena tukena.

Digilehtoritoiminnan täyttävässä viisi vuotta lähdimme tarkastelemaan tässä artikkelissa tapaustutkimuksen keinoin kolmea asiaa: 1) miten digilehtoritoiminta toteutuu Laureassa, 2) millainen rooli yhteistyöllä ja sosiaalisella vuorovaikutuksella on digilehtorityössä sekä sitä, 3) millaisia digilehtoritoimintaa tukevia tai vaikeuttavia tekijöitä digilehtorit ovat mahdollisesti tunnistaneet.

KEITÄ DIGILEHTORIT OVAT?

Digilehtorit ovat Laurean lehtoreita, jotka ovat hakeutuneet tehtävään joko avoimen haun kautta tai ilmoittamalla halukkuutensa toimia digilehtorina. Digilehtoriksi on siis tullut omasta halusta ja motivaatiosta digilehtorin työhön. Tällä hetkellä digilehtoreita on yhteensä 11, joista yksi toimii digiyliopettajana.

Digilehtorien toiminta on Laureassa järjestetty siten, että digilehtorit toimivat digipedagogisena tukena omissa tutkinnoissaan, mutta myös yhteistyössä toisten digilehtoreiden ja dCELLin kanssa. Digilehtoreilla on oma verkkotapaaminen kerran viikossa, jota koordinoi dCELLin pedatiimin jäsen. Lisäksi digilehtoreilla on tapaaminen dCELLin toimijoiden kanssa viiden viikon välein, joita toteutetaan lähi- ja hybriditapaamisina. Digilehtoreiden ja dCELLin viestintäkanavana toimii jaettu Teams-tiimi.

AINEISTONKERUU JA ANALYYSI

Tämän tapaustutkimuksen aineisto kerättiin sähköisellä kyselylomakkeella Laurean nykyisinä digilehtoreina toimivilta 11 lehtorilta loppukevällä 2024. Sähköisessä kyselylomakkeessa oli neljä avokysymystä liittyen lehtorin toimintaan digilehtorina, mahdolliseen yhteistyöhön digilehtoritoiminnassa eri toimijoiden kanssa sekä digilehtoritoimintaa tukeviin tai vaikeuttaviin tekijöihin. Kyselyyn vastasi 45 % digilehtoreista. Vaikka vastausprosenttia voidaan pitää varsin kohtuullisena kyselytutkimukselle, mahdollisuus tunnistettavuuteen on saattanut vaikuttaa haluun vastata ja siten vastausprosenttiin. Digilehtorit ovat omissa yksiköissään ja myös Laurea-tasolla tunnettuja henkilöitä, joten mahdollisuus tunnistettavuuteen on olemassa siitä huolimatta, että aineistoa on käsitelty anonyymisoidusti ja aineistosta ei tehdä tässä nostoja sellaisenaan, vaan kirjoittajien tulkinnan kautta.

Aineisto koostui avovastauksista, joiden pituus vaihteli muutaman sanan pituisista vastauksista noin puolen sivun pituisiin vastauksiin (A₄, fontti Calibri 12, riviväli 1,5) kysymystä kohden. Aineisto analysoitiin teoriaohjaavan sisällönanalyysin (esim. Miles, Huberman & Saldaña 2014) avulla, jossa hyödynnetään sekä aineistolähtöistä että teorialähtöistä lähestymistapaa (Kyngäs 2020).

Analyysi eteni vaiheittain. Ensimmäisellä analyysikierroksella yksi kirjoittajista kävi aineiston läpi huolellisesti, tunnisti ja nosti esiin teemoja, jotka korostuivat selvästi digilehtoreiden vastauksista ja teki ensimmäisen luokittelun. Toisella analyysikierroksella toinen kirjoittajista kävi myös aineiston läpi ja teki toisen luokittelun vastausten keskeisistä teemoista. Tämän jälkeen näitä kahta luokittelua käytiin läpi ja laadittiin niiden pohjalta seuraava versio aineistosta nousseista teemoista. Tässä kohdin tehtiin myös vertailua aiempaan tutkimuskirjallisuuteen ja teoreettisiin näkökulmiin. Analyysiä käytiin läpi keskustellen yhdessä, kunnes kirjoittajille oli muodostunut yhteinen ymmärrys analyysistä ja sen lopputuloksesta.

DIGILEHTOREIDEN KOKEMUKSIA DIGILEHTORITOIMINNASTA

Kyselyn vastauksista nousi selvästi esiin digilehtorityön sosiaalinen ulottuvuus, sillä digilehtorin työn tekemistä ei koettu vain yksin tekemiseksi, vaan sosiaalinen vuorovaikutus muiden kanssa on tärkeä osa työtä. Kaikki kyselyyn vastanneet kertoivat toimivansa digilehtorina paitsi yksin, myös yhteistyössä muiden (digilehtorit, dCELL, sekä oman alan lehtorit) kanssa. Arvio siitä, kuinka paljon digilehtorityöstä tapahtuu yhteistyössä, vaihteli kuitenkin paljon. Osalle digilehtorityö näyttytyy verkostomaisena toimintana, jossa itse asetetaan useiden eri asiantuntijaryhmien ja -tiimien kohtaamispisteeseen ja josta käsin toimitaan yhteistyössä näiden sidosryhmien kanssa. Toiset kuvasivat työtään enemmän yksilöpohjaiseksi tai muutaman lähimmän kollegan kanssa tapahtuvaksi, jolloin yhteistyökumppanit ovat enemmän tiettyjä henkilöitä kuin laajempia yhteistyöverkostoja.

Tulokset ovat samankaltaisia kuin Pekkarisen (2024) korkeakoulusektorille sijoittuvassa väitöstutkimuksessa, jossa nousi esiin, että vaikka osa pitää opetusta vain opettajan omana asiana ja siten yksilöllisenä toimintana, monet korkeakouluopettajat hakeutuvat sosiaaliseen vuorovaikutukseen toisten kanssa ja haluavat tehdä yhteistyötä opetukseen liittyen. Syiksi yhteistyöhön ja sosiaaliseen vuorovaikutukseen hakeutumiselle opettajat mainitsivat, samoin kuin tässä tutkimuksessa, muun muassa kollegiaalisen palautteen antamisen ja vastaanottamisen, toisilta oppimisen sekä opetuskokemusten ja hyvien opetusikäntöjen jakamisen avoimesti ja vastavuoroisesti.

Digilehtorien toiminnan voidaan sanoa olevan käytäntöyhteisöistä, jossa osaamisen ja kokemusten jakaminen sosiaalisen vuorovaikutuksen kautta on keskeistä (Lave & Wenger 1991; Wenger-Trayner & Wenger-Trayner 2015; Valsta, Marstio, Pekkarinen & Mattila 2021). Vastauksissa sosiaalinen vuorovaikutus koettiin vastavuoroisena toimintana, jossa sekä saadaan jotakin itselle että annetaan jotakin muille, esimerkiksi kollegiaalisen tuen tarjoaminen, ajan tasalla pysyminen ja tiedon jakaminen, oman osaamisen kehittäminen, motivaation ylläpitäminen ja merkityksellisyyden kokeminen omassa työssä. Esimerkkinä mainittiin oppimateriaalien luominen, sillä yhteistyön koettiin tuottavan laadukkaampia sisältöjä kuin yksin tekemällä ja lisäksi mahdollistavan toisilta oppimisen ja osaamisen ja materiaalien jakamisen. Yhdessä tekeminen koettiin mahdollistavan myös uusien teknisten ja pedagogisten ratkaisujen ja toimintatapojen testailun, joita ei välttämättä tulisi tehneeksi yksin tai oman lähitiimin lehtorien kanssa. Yhteisten kokeilujen kautta koettiin syntyvän enemmän oivalluksia ja mahdollisuuksia oppia kuin yksin tehdessä. Moni koki lisäksi merkitykselliseksi sen,

että voi jakaa omaa erityisosaamistaan muille auttaessaan ratkaisemaan jotakin haastetta ja samalla oppia toisten koulutusalojen sisällöistä ja niiden digipedagogiikkaan liittyvistä haasteista.

Digilehtoreiden vastauksissa sosiaalisen vuorovaikutuksen ja yhteistyön pääasiallisena keinona nousi esiin keskustelut sekä digilehtoreiden kesken että digilehtoreiden ja dCELLin toimijoiden välillä. Yhteiset digilehtorien väliset keskustelut liittyivät esimerkiksi yhteisesti pidettävien koulutusten, kuten viikoittain toistuvien aamuklinikoiden, ja erilaisten kehittämistehtävien valmisteluun. Lisäksi keskustelua käytiin pedagogisista valinnoista, pedagogisten työkalujen käytöstä tai tavoista tehdä arviointia. dCELLin toimijoiden kanssa puolestaan keskusteltiin erityisesti teknisistä haasteista ja ongelmista ja ideoitiin yhdessä ratkaisuja niihin. Keskustelun kanavia ovat yhteiset digilehtoritapaamiset kerran viikossa ja dCELL tapaaminen viiden viikon välein. Näistä osa toteutetaan lähi- tai hybriditapaamisina ja osa verkkotapaamisina. Lisäksi käytössä on jaettu Teams-tiimi ja sen alla eri teemoille tarkoitettut keskustelukanavat.

Digilehtoreita pyydettiin lisäksi reflektomaan niitä tekijöitä, joiden he kokivat tukevan tai vaikeuttavan omaa digilehtoritoimintaansa. Vastauksissaan he nostivat esiin omaa työtä tukevia tekijöitä, jotka on tunnistettu myös aiemmassa tutkimuksessa hyvinvoivan työyhteisön tekijöiksi (ks. Ruohomäki, Lahtinen & Reijula 2015). Tukevina tekijöinä pidettiin toimivia rakenteita ja käytäntöjä, kuten yhteisiä säännöllisiä tapaamisia, joiden koettiin luovan mielekkään rakenteen, jossa kohtaamisia ja niihin liittyvä oppimista ja oman osaamisen kehittymistä voi tapahtua ilman suurempia kynnyksiä. Koska digilehtori työ yhdistää eri alojen ja koulutusohjelmien asiantuntijoita, koettiin se vastauksissa myös oman ydinkoulutusalan ulkopuoliseksi neutraaliksi vertaisympäristöksi, jossa voi yhdessä muiden samassa roolissa, mutta eri aloilla, toimivien kanssa reflektoida omia kokemuksia hieman ulkokohtaisemmin kuin omassa tutkintoalueen ydintiimissä (ks. myös Pekkarinen 2024). Vastausten mukaan dCELLin vetämänä digilehtoriyhteistyö näyttäytyy aidosti sisäisesti keskinäisestä kunnioituksesta nousevana, jossa hierarkkiset rakenteet eivät estä yhteistyöstä ja asioiden jakamista avoimesti. Tämä on lisännyt oman pystyvyyden kokemusta digilehtorina sekä osaamista ja uskallusta kokeilla uusia asioita. Tukeviksi tekijöiksi mainittiin lisäksi digilehtoreiden kesken vallitseva hyvä yhteishenki ja kollegiaalisuus sekä matala kynnyys yhteistyöhön, joiden on Työterveyslaitoksen (2024) mukaan todettu liittyvän myös koettuun työn imuun ja työssä viihtymiseen.

Digilehtoreiden vastauksista nousi esiin myös tekijöitä, joiden koettiin vaikeuttavan omaa työtä. Yksi tunnistettu tekijä oli tiedonkulun haasteet, erityisesti tiedonkulun oikea-aikaisuus ja tiedon löytäminen perille kaikille sitä tarvitseville. Lisäksi vastauksissa nousi esiin esihenkilöiden ja johdon vaikeus tunnistaa digilehtorin työnkuvaa ja sen luonnetta, mikä ilmenee esimerkiksi siinä, että esihenkilöiden kautta ei aina välity riittävän tehokkaasti tietoa tilanteista, joissa digilehtori voisi olla hyödyksi ja siten hän ei voi välttämättä hyödyntää tehokkaasti osaamistaan, mikä aiheuttaa turhautumisen tunteita. Vastauksissa nousi esiin myös digilehtori työhön annettujen resurssien haasteet omaa työtä vaikeuttavana tekijänä. Käytännössä digilehtorin työhön annetut resurssit voivat vaihdella hyvin paljon, eivätkä resurssit ja resurssilla suoritettavat tehtävät ole aina selvästi määriteltäviä. Toisinaan digilehtoreiden resurssija saattaa kuluu lisäksi tehtäviin, joita heidän ei kuuluisi tehdä muiden puolesta vaan heidän kanssaan.

POHDINTAA

Digilehtoreilla on ollut keskeinen rooli Laurean strategian 2030 implementoinnissa. Digilehtorit ovat osallistuneet lähes viiden vuoden toiminta-aikanaan erityisesti Laurean yhteisen digitaalisen oppimateriaalikirjaston luomiseen sekä opintojen Master-toteutusohjien laadun kehittämiseen. He muodostavat digipedagogisen tuen verkoston yhdessä dCELLin kanssa ja toimivat lähellä olevana, helposti tavoitettavana digipedagogisena tukena omista tutkinnoistaan ja kampuksillaan. Digilehtoritoiminnan jatkaminen myös tulevaisuudessa on erittäin tärkeää, sillä digilehtoreiden tapa toimia ja vaikuttaa Laureassa on oivallinen tapa tukea uusien strategisten tavoitteiden, kuten yhteiskunnan kasvavaan osaaajapulaan vastaaminen digitaalisuutta ja teknologiaa hyödyntämällä, saavuttamista ja strategian jalkauttamista (Strategia 2035).

Digilehtoritoiminnan onnistumisen kannalta keskeistä on ollut digilehtoreiden käytäntöyhteisömäinen tapa toimia, jossa tekijöitä yhdistää yhteinen kiinnostuksen kohde ja sitoutuminen digilehtoritoimintaan, halu kehittää työtään sekä avoimuus ja vastavuoroisuus toiminnassa. Digilehtorit nostivat esiin, että sosiaalisella vuorovaikutuksella ja yhteistyöllä on tärkeä rooli tässä työssä, sillä digilehtorin työtä on vaikeaa tehdä ilman toisten apua ja osaamisen jakamista. Yhteiset vuorovaikutusrakenteet ja käytännön yhteistyö sekä digilehtoreiden kesken, että dCELLin kanssa on koettu digilehtoreiden toimintaa tukevaksi. Sen sijaan digilehtorin työnkuvan epäselvyys sekä resurssoinnin ja tiedonkulun haasteet puolestaan koettiin digilehtorityötä vaikeuttavina tekijöinä. Digilehtoritoiminnan jatkon kannalta onkin tärkeää pitää yllä hyväksi koettuja vuorovaikutusrakenteita ja toisaalta tehostaa tiedonkulkua niissä kohdin, joissa se on tunnistettu haastavaksi. Jatkossa on lisäksi tärkeää, että digilehtoreiden rooli määriteltäisiin tarkemmin ja yhdenmukaisemmin, ja luotaisiin yleinen työnkuva digilehtorityölle, jotta heidän roolinsa tunnistettaisiin jatkossa paremmin myös esihenkilötasolla ja työn resurssointi olisi systemaattisempaa.

Lähteet

Kyngäs, H. 2020. Inductive content analysis. Teoksessa Kyngäs, H., Mikkonen, K. & Kääriäinen, M. (toim.) The application of content analysis in nursing science research. Cham: Springer International Publishing, 13–21.

Laurean strategia ja kriittiset muutostarpeet 2030.

<https://www.laurea.fi/tietoa-meista/strategia-2030/>

Laurean strategia ja kriittiset muutostarpeet 2035. Julkaisematon lähde.

Lave, J. & Wenger, E. 1991. Situated learning: Legitimate peripheral participation. Cambridge: Cambridge University Press.

Miles, M. B., Huberman, A. M. & Saldaña, J. 2014. Qualitative data analysis: A methods sourcebook. 3. painos. Los Angeles: Sage Publications.

Pekkarinen, V. 2024. Being and developing as a university teacher: the role of emotions and social reflection in developing as a university teacher in different pedagogical development contexts. Doctoral dissertation. Publications of the University of Eastern Finland. Dissertations in Education, Humanities, and Theology. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-61-5210-3>

Ruohomäki, V., Lahtinen, M. & Reijula, K. 2015. Salutogenic and user-centred approach for workplace design. Intelligent buildings international 7 (4), 184–197. <https://doi.org/10.1080/17508975.2015.1007911>

Työterveyslaitos 2024. Työn imu. Viitattu 7.9.2024.

<https://www.ttl.fi/teemat/tyohyvinvointi-ja-tyokyky/tyon-imu>

Valsta, S., Marstio, T., Pekkarinen, V. & Mattila, A. 2021. COVID-19 Leap – not only digital but also pedagogical. EPiC Series in Computing. <https://doi.org/10.29007/1hsg>

Wenger-Trayner, E. & Wenger-Trayner, B. 2015. An introduction to communities of practice: a brief overview of the concept and its uses.

<https://www.wenger-trayner.com/introduction-to-communities-of-practice>

5 Digilehtorina kielten opetuksen ja oppimisen murroksessa

Camilla Kåla

JOHDANTO

Teknologia ja digitaalisuus on tuonut kielten oppimiseen ja opettamiseen isoja muutoksia. Digijuna on kulkenut opetusmaailmassa jo pidemmän aikaa. Itse pääsin hyppäämään Laurean digijunaan digilehtorin roolissa kiinnostavaan aikaan, kun otettiin käyttöön uusi oppimisympäristö Canvas ja siihen liittyviä digitaalisia työkaluja, luotiin Master-työtiloja ja MOOCeja sekä mahdollistettiin valvottu tenttiminen verkkovalvontaohjelma Proctorion avulla. Lisäksi tekoäly tuli samoihin aikoihin ryminällä sekä opetukseen että oppimiseen. Laurean kielten digilehtorina olen saanut olla mukana edistämässä digitaalisten ohjelmien, sovellusten sekä menetelmien käyttöönottoa ja tukea. Uusien oppimislustojen ja digitaalisten välineiden käyttöönotto ei aina ole vain tekninen muutos, vaan se on voi tuoda myös pedagogisia muutoksia. Tuttuja pedagogisia menetelmiä on siirretty digimaailmaan, minkä lisäksi myös avautunut uusia tapoja opettaa ja oppia.

MASTER-PROSESSISSA KIRJOISTA YHTEISESTI TUOTETTUIHIN DIGIMATERIAALEIHIN

Digimateriaalit ovat vallanneet jalansijaa peruskouluista korkeakouluihin ja syrjäyttäneet painettua oppimateriaalia. Laureassa kielten ja viestinnän opetuksessa painetut kirjat ja e-kirjat väistyivät, kun master-työtiloja otettiin portaittain käyttöön uudessa Canvas-oppimisympäristössä.

Master-prosessiin kulminoitui Canvasin käyttöönoton lisäksi myös moni muu iso muutos. Yksi niistä oli siirtyminen painetuista kirjoista ja materiaalista sekä e-kirjoista yhdessä tuotettuun materiaaliin.

Iso muutos oli materiaalin jakaminen CC-lisenssillä, mikä herätti myös paljon kysymyksiä avointen oppimateriaalien käytännöistä, eli siitä kuka materiaaleja saa jakaa ja kuka muokata. Master-prosessin myötä meistä lehtoreista oli tullut oppimateriaalin tuottajia. Kyse ei enää ollut yksittäisten harjoitusten tekemisestä, vaan yhtenäisestä 3-5 opintopisteen kokonaisuudesta. Kielten ja viestinnän master-työtiloissa on harjoituksia ja materiaalia oppikirjan verran. Perinteiseen kirjaan tai e-kirjaan verrattuna materiaalin päivitys on joustavaa ja muutaman klikkauksen päässä eikä opiskelijan tarvitse odottaa uutta painosta.

Digilehtorin rooli vaihteli master-työtiloittain prosessin käynnistäjästä sparraajaan, tietolähteeseen tai oman osaamisen puitteissa myös masterin sisällön tuottajaan. Master-työskentelyn aikana digilehtorin vastuulle kuului työtilasta tai kielestä riippumatta teknisen avun antaminen, Canvas-oppimisalustaan sekä uusiin sovelluksiin perehdyttäminen. Oppimisalustaan ja sovelluksiin perehdyttäminen ei ole vain teknisen puolen avaamista, vaan myös opastamista, kuinka näitä sovelletaan kielten oppimiseen ja opettamiseen.

DIGIÄ JA PEDAGOGIIKAA

Digilehtorin tehtävässä tärkeää on digitaalinen pedagogiikka, eli niin sanottu digipeda. Kielten digilehtori tuo lisäksi mukaan kielten pedagogiikan: kuinka kieliä opetetaan ja oppimateriaalia luodaan hyödyntäen digitaalisia menetelmiä ja ohjelmia. Se on tarkoittanut käytännössä kielten opetukseen soveltuvien ohjelmien ja sovellusten käyttöön perehdyttämistä, uusien digitaalisten menetelmien ja ohjelmien selvittämistä ja oppimateriaalin luontia, jossa painopiste on pitkään ollut Master-työtilojen luomisessa ja kehittämisessä. Mikrokokonaisuuksien ja MOOCien luomisessa otetaan ensi askeleita kielten osalta. Perehdyttämisen ja selvittämisen lisäksi tehtävänä on edistää digipedagogista ajattelu- ja työskentelymallia. Tärkeä osa kielten digilehtorin tehtävässä on ollut myös keskustelun herättäminen kielten digipedagogiikasta sekä innostaminen omien kokemusten jakamiseen siitä, kuinka on hyödyntänyt digitaalisuutta kielten opetuksessa. Digiä ja pedaa kehitetään yhdessä muiden kielten lehtoreiden kanssa.

Mikä on pedagogiikkaa ja mikä on digipedagogiikkaa? Digilehtori digitalisoi mielellään erilaisia pedagogisia menetelmiä. Monet kielten opettamisen pedagogiset menetelmät taipuvat eri oppimisympäristöihin ja niitä voidaan soveltaa erityyppistä oppimateriaalia käytettäessä. Esimerkkinä voidaan mainita flipped classroom -menetelmä, jota sovelletaan kielten opetuksessa melko laajasti eri tavoin ja joka ohjasi monissa kielten master-työtiloissa oppimispolkua. Flipped classroom -menetelmässä eli käänteisessä opetuksessa on ajatuksena, että opettaja ei käytä yhteistä aikaa tiedon siirtämiseen vaan tiedon soveltamiseen (Toivola, Peura & Humaloja 2017, 20).

Yksinkertaisimmillaan flipped classroom voi tarkoittaa kielten opetuksessa sanaston opettelua itsenäisesti, jolloin pääpaino yhteisissä tapaamisissa joko verkossa tai kampuksella on kirjallisen ja suullisen viestinnän harjoittelu, joka mahdollistaa osaamisen syventämisen. Kielten master-työtiloissa flipped learning painottuu eri tavoin. Osa on rakennettu voimakkaasti käänteisen opetuksen mukaisesti ja ohjaa siten oppimisprosessia jo materiaalin tasolla. Digitaalista tukea flipped learningiin tuovat Canvas-oppimisympäristön työkalujen lisäksi oppimisympäristöön integroidut H5P-työkalut, jotka mahdollistavat opiskelijoiden itsenäisen opiskelun muun muassa automaattisen palautteen avulla (H5P). H5P-työkaluja voidaan käyttää erilaisten tehtävien ja interaktiivisen sisällön luontiin, sisällön tiivistämiseen sekä visualisointiin.

Aina ei rakenneta master-työtiloja, vaan digilehtorin käymä keskustelu saattaa yksinkertaisimmillaan liittyä esimerkiksi siihen, kuinka perinteisen, paperilla olevan A- ja B-vuoropuhelun saa digitalisoitua. Tai sen miettimiseen, onko oppimistavoitteen saavuttamiseen jokin parempi digitaalinen menetelmä tai työkalu?

Digipedagoginen keskustelu saattaa liittyä myös vuorovaiikutteisuuteen verkkototeutuksella ja siihen, kuinka hyödyntää Zoom- ja Teams-ohjelmia järkevästi kielten opetuksessa.

Digipedagogista yhteiskehittämistä tehtiin master-työtiloja luotaessa. Tässä prosessissa saatiin kehitettyä pedagogista ja digitaalista osaamista. Yksi parhaimmista Master-työskentelyn anneista oli mahdollisuus tehdä, kehittää ja kehittyä yhdessä sen sijaan, että kukin olisi tahollaan puurtanut samankaltaisten tehtävien ja materiaalien parissa.

KOKEILUJA JA VINKKEJÄ

Kun digilehtorilla on toinen jalka digimaailmassa ja toinen opetusmaailmassa, on mahdollisuus kehittää oman opetusalueen digitaalisuutta. Kielten opetuksessa nousee erilaisia tarpeita, joihin digitaaliset menetelmät ja sovellukset voivat olla tukena tai tuoda vaihtoehdon. Digilehtorin rooliin kuuluu kokeilujen tekeminen ja vinkkien antaminen. Kielten digilehtori etsii ja testaa sellaisia sovelluksia tai pelejä, joiden avulla voidaan aktivoida ja harjoittaa kielitaidon eri osa-alueita: puhumista, kuullun ymmärtämistä, kirjoittamista ja luetun ymmärtämistä.

Oppimislustalla ja käytössä olevissa ohjelmissa on ominaisuuksia, joista kieltenopettaja voi hyötyä. Näitä pieniä arjen apuja digilehtori kaivaa esille. Esimerkkinä voidaan ottaa opiskelijan aktiivisuuden seuranta. Kielitaidon kasvattamiseen tarvitaan opiskelijan omaa aktiivisuutta. Opiskelijan aktiivisuutta opinnolla on vaikea havainnoida luotettavasti. Oppimislusta ja eri sovellukset keräävät tietosuojasäännösten puitteissa tietoa opiskelijan aktiivisuudesta juuri kyseisellä alustalla tai kyseisessä sovelluksessa. Kerätyn datan avulla voi havaita, kuka on vaarassa tipahtaa, tarvitsee erityisohjausta tai kuka tarvitsisi muistutusviestin. Tieto opiskelijan ajankäytöstä jossakin tietyssä tehtävässä sekä tehtyjen yritysten määrä antavat viitteitä opettajalle esimerkiksi siitä, onko tehtävän vaatimustaso ollut sopiva.

Aktiivisuus ei koske vain opiskelijaa. Jotta opinon suorittaminen etenee, on opettajankin oltava aktiivinen. Opettajan aktiivisuus digitaalisesti näkyy automaattisesti tai manuaalisesti luotuina palautteina, aikataulutettuina viesteinä, tekstitettyinä johdatteluna koko opinon läpi tai tehtävänantoina. Se näkyy esimerkiksi ”puheena” tehtävänannoissa tai opettajan videotallenteina. Opettajan digitaalisen aktiivisuuden merkitys korostuu erityisesti, kun on kyse itsenäisesti suoritettavista opinnoista tai jos vuorovaiikutteisten luentojen määrä on vähäinen. Tässä digilehtori voi hyödyntää linkittymistään käytännön opettajan työhön ja jakaa kokemuksiaan kokeilujensa tuloksista.

Digilehtorin työhön kuuluu myös esitellä digitaalisia vaihtoehtoja kieltenopetuksen eri osa-alueille. Palautteen antaminen ja korjaukset vievät ison ajan työajasta, mutta ovat oleellisia elementtejä kielitaidon kehittämisessä. Punakynä ei enää viuhu korjauskommenteissa vaan erilaisten digitaalisten apuvälineiden avulla opettaja voi antaa palautetta hyvin monipuolisesti. Erilaisten digitaalisten työkalujen avulla palautetta voi antaa äänen, kuvan tai korjauskomenttien avulla, mikä mahdollistaa monipuolisemman ja kannustavan palautteenannon.

KONSEPTIPAPERI TAI VERKKOTENTTI VALVONTAOHJELMALLA

Kynä ja paperi puoltavat paikkansa tenttivälineinä, mutta ainakin verkkotutkintoa suorittavien on voitava tehdä tenttinsäkin verkkoympäristössä valvotusti. Kielten osalta haastetta valvontaan tuovat kieliosaamista säätelevät asetukset (Valtioneuvoston asetus ammattikorkeakouluista 1129/2014, 7 §) ja (Valtioneuvoston

asetus suomen ja ruotsin kielen taidon osoittamisesta valtionhallinnossa 481/2003), joista johtuen kielen osaamisen osoittaminen täytyy tehdä luotettavasti valvottuna. Kielten digilehtori sai olla mukana tuomassa kielten opetuksen näkökulmaa, kun verkkovalvontaohjelmia kilpailutettiin ja kun Laureassa otettiin käyttöön vuonna 2020 ensimmäisenä Suomessa verkkotenttivalvontaohjelma Proctorio (Proctorio 2024).

Ohjelma mahdollisti valvotun tenttimisen ajasta ja paikasta riippumatta ja toi siten uuden tuulahduksen tenttien valvontaan. Aiemmin verkkotenttejä valvottiin pelkästään Teamsin tai Zoomin avulla, mutta Proctorion myötä valvonta monipuolistui, kun tenttijän tietokoneen käyttö, videokuvan käyttö sekä äänen tallentaminen mahdollistui. Tallennus on välttämätöntä, jotta voidaan selvittää vilppiepäilyjä. Uuden valvontamuodon myötä tietosuojakysymykset on huomioitava tarkasti. Verkkovalvontaohjelmat kehittyvät ja niitä tarjoavien yritysten määrä kasvaa opetustapojen muutosten myötä. Kun verkkovalvontaohjelmat kehittyvät, kehittyvät myös tavat, kuinka kekseliäästi ohittaa verkkovalvonta.

TEKOÄLY – HYVÄ RENKI, HUONO ISÄNTÄ MYÖS KIELEN OPPIMISESSÄ

Tekoäly tuli vauhdilla osaksi korkeakoulumaailmaa ja varsinkin kielten opetusta sekä oppimista. Kun tekoäly kyseenalaisti totuttuja työskentelytapoja ja tehtävänantoja kielten opetuksessa, se asetti opettajat uuteen tilanteeseen. Osaamista voidaan kehittää monella eri tavalla, ja tekoälykin on vain yksi apuväline kielenopetuksessa. Tekoäly haastaa totuttuja pedagogisia käytänteitä ja haastaa tuomaan uusia näkökulmia oppimiseen ja opettamiseen. Missä oppimispolun vaiheessa ja millä tavoin tekoälyä voidaan hyödyntää järkevällä tavalla? Millaisia tehtävänannot ovat ”tekoälyn kestäviä”, jotta tehtävässä harjoitetaan omaa osaamista eikä tekniikan hallintaa? Miten hyödyntää tekoälyn kielen oppimisen eri osa-alueisiin; puhumisen, kuuntelemisen, lukemisen ja kirjoittamisen harjoittamiseen?

Tekoäly on oiva apuri myös kielten ja viestinnän opettajalle. Kielten opetuksen materiaalissa on tyypillisesti paljon aukkoja tehtäviä ja vuoropuheluharjoituksia, joiden luomista tekoälyratkaisut nopeuttavat huomattavasti. Myös ideoinnissa ja palautteen annossa tekoäly toimii hyvänä assistenttina.

Kielten digilehtorin työhön tekoälyn esiinmarssi toi ison muutoksen. Oman osaamisen on oltava ajan tasalla nopeassa teknisessä murroksessa, jotta kykenee tuomaan esille näkemystä tekoälyn käytöstä kielen oppimisessa ja opettamisessa. Tärkeää on ollut tuoda esiin mahdollisuuksia, joita tekoälyn käyttö tarjoaa kielten opetukseen ja herättää keskustelua siitä, kuinka tekoälyä voisi parhaiten hyödyntää oppimisprosessin eri vaiheissa ja kielitaidon eri taitotasolla. Tehtävänantoja täytyy tarkastella tekoälysilmiänsien kautta, jotta ne kehittäisivät kielitaitoa eivätkä tekniikan hallintaa. Tehtävänantoja tarkasteltaessa tulee huomioida Arenen ohjeet (Arenen suositukset... 2024). Sovellusten testailuun tuli tekoälyn myötä lisäkulma, kun on huomioitava, miten tekoäly on hyödynnetty sovelluksissa.

Varsinkin opiskelijalle tekoäly on hyvä renki, mutta huono isäntä. Se saattaa houkuttaa tehtävien suorittamiseen eikä osaamisen lisäämiseen. Kielten digilehtori välittää myös tietoa opiskelijoiden suuntaan siitä, kuinka tekoäly voi järkevästi käyttää. Tekoälyhän on väsymätön opettaja, joka tekee tehtäviä ratkaisuihin vaikkapa jostakin kielioppi aiheesta tai sanastoteemasta. Kirjallisen tuottamisen ja kielioppiosaamisen harjoittamisen lisäksi tekoälyn avulla voi harjoittaa myös suullista osaamista, esimerkiksi keskusteluharjoituksilla. Opiskelijat eivät ole itseohjautuvia eivätkä osaa aina hahmottaa, kuinka opitaan tekoälyn avulla, vaan tarvitsevat esimerkkejä tekoälyn hyödyntämisestä.

DIGIHUUMAA

Digitaalisuus tarjoaa mahdollisuuksia kielten oppimiseen ja opettamiseen. Ohjelmia ja sovelluksia, joiden avulla kehittää kielitaitoa ja joissa monissa on jokin tekoälyominaisuus, tulee jatkuvasti lisää. Digi-innostuksen vallassa täytyy miettiä, mikä on oppimisen kohde. Teknologia on vain osaamisen kehittämisen apuväline. Opiskelijalla on myös rajoitettu ”härpäke ja kilke”-sietokyky. Fokuksen täytyy olla oppimisen tavoitteissa, ei ohjelmien ja sovellusten käyttämisessä.

Digitaalisuus on asettanut kielten opetuksen ja oppimisen uuteen murrosvaiheeseen, jossa teknologian hyödyntäminen on olennainen osa pedagogisia ratkaisuja. Tekoäly tarjoaa uusia mahdollisuuksia kielitaidon kehittämiseen ja haastaa perinteisempiä oppimiskäsityksiä ja pedagogisia menetelmiä. Digilehtorin tehtävänä on tukea tätä kehitystä, jossa teknologia toimii oppimisen tukena eli olla yhdistämässä digitaalisuutta ja pedagogiikkaa.

Lähteet

Arenen suositukset tekoälyn hyödyntämisestä ammattikorkeakouluille 2024. Arene. Viitattu 27.11.2024. <https://arene.fi/wp-content/uploads/PDF/2024/Teko%C3%A4lysuositukset/Arenen%20suositukset%20teko%C3%A4lyn%20hy%C3%B6dynt%C3%A4misest%C3%A4%20ammattikorkeakouluille%202024.pdf?t=1730467050>

H5P 2024. Viitattu 27.11.2024. <https://h5p.org/>

Proctorio 2024. Viitattu 8.10.2024. <https://proctorio.com>

Toivola, M., Peura, P. & Humaloja, M. 2017. Flipped learning. Käänteinen oppiminen. Keuruu: Otava.

Valtioneuvoston asetus ammattikorkeakouluista 1129/2014. Viitattu 27.11.2024. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2014/20141129>

Valtioneuvoston asetus suomen ja ruotsin kielen taidon osoittamisesta valtionhallinnossa 481/2003. Viitattu 27.11.2024. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2003/20030481>

SANASTO

Aamuklinikka = Korona-aikaan kehitetty konsepti, jossa dCellin asiantuntijat ja digilehtorit kouluttavat ja opastavat Laurean (opetus)henkilökuntaa digipedagogisista aiheista. Teamsissä järjestettävät viikoittaiset klinikat alkavat klo 8, jolloin lehtoreilla on usein opetuksetonta aikaa.

Canvas = Laureassa käytössä oleva oppimisalusta, eli digitaalinen oppimisympäristö.

dCell = Laurean digipedagoginen kehittämistiimi, joka tukee, ohjeistaa, kouluttaa ja kehittää digiopetusta.

Digilehtori = Digitaaliseen kehittämiseen keskittyvä tietyn koulutusalan lehtori, joka toimii tiiviissä yhteistyössä digipedagogisen kehittämistiimin sekä digilehtorien verkoston kanssa. Digilehtorit jalkauttavat digipedagogisia käytänteitä omalle koulutusalueelleen ja edistävät näin osaltaan Laurean strategisten tavoitteiden toteutumista.

Digipedagoginen asiantuntija = Laurean digipedagogisen kehittämistiimin asiantuntija, joka tarjoaa digipedagogista tukea Laurean sisällä, myös digilehtoreille.

Master-työtila (myös master-toteutus pohja tai master) = Opintojakson toteutus pohja, jonka alan lehtorit ja digipedagogiset asiantuntijat ovat yhdessä rakentaneet. Master-työtilaa käytetään opintojakson toteutuksen pohjana systemaattisesti kaikilla Laurean kampuksilla.

AMMATTIKORKEAKOULU

University of Applied Sciences

LAUREA-AMMATTIKORKEAKOULUN DIGILEHTORITOIMINTA käynnistyi vuonna 2020 osana korkeakoulun strategista tavoitetta lisätä avoimia digitaalisia opintoja ja laajentaa niiden saatavuutta. Tämän julkaisun artikkelit tarjoavat katsauksen toiminnan viiteen ensimmäiseen vuoteen ja esittelevät digilehtoreiden työtä eri koulutusaloilla.

DIGILEHTORIT ovat toimineet tärkeässä roolissa kehittäessään yhtenäisiä digipedagogisia käytänteitä, luodessaan yhteisiä oppimateriaaleja ja jalkauttaessaan yhteisiä ratkaisuja kollegoiden käyttöön. Toiminnallaan he ovat vahvistaneet opiskelijoiden tasa-vertaista oppimiskokemusta sekä vähentäneet opettajien päällekkäistä työtä.

JULKAISUSSA KUVATAAN, kuinka digilehtoritoiminta on kehittynyt yhteistyössä Laurean eri yksiköiden ja digipedagogisen kehittämistiimin kanssa ja luonut vahvan perustan digitaalisen opetuksen tulevaisuudelle. Tämä julkaisu tarjoaa katsauksen Laurean digilehtorimalliin ja toimii toivon mukaan inspiraationa muille oppilaitoksille kehittää vastaavaa, yhteisöllistä ja yksikkörajat ylittävää toimintaa, jonka tähtäimenä on avoimet, korkealaatuiset digitaaliset opinnot.